

શ્રીમદ્વિજયાનન્દસૂરિ સદ્ગુરુજ્યો નમઃ

શ્રી

આત્માનન્દ પ્રકાશ.

ૐ

સેવ્યઃ સદા સદ્ગુરુ કલ્પવૃક્ષઃ

ૐ

જૈનો સંઘશ્ચતુર્થા ભવતુ વિવિધસદ્જ્ઞાનસંપદ્વિલાસી
શ્રેયઃ સામાજિકં યદ્વિલસતુ સતતં તત્ર પૂર્ણપ્રભાવિ ।
ભક્તિ શ્રીમદ્ગુરુણાં પ્રસરતુ હૃદયે ભાવપૂર્ણપ્રકાશા
'આત્માનન્દ પ્રકાશ' હામિલપતિ સદા માસિકં ચેતસીતિ ॥૧॥

પુ. ૧૬. } વીર સં. ૨૪૪૫-માઘ. આત્મ સં. ૨૩ } અંક ૭ મો.

પ્રકાશક-શ્રી જૈન આત્માનન્દ સભા-ભાવનગર.

વિષયાનુક્રમણિકા.

નંબર.	વિષય.	પૃષ્ઠ.	નંબર.	વિષય.	પૃષ્ઠ
૧	શ્રી જિનવર સ્તુતિ.	૧૬૩	૬	જૈનોમાં માધ્યમિક અને ઉચી કુળ-	
૨	કેટલાક પ્રાસ્તાવિક શ્લોકો...	૧૬૪	૭	વર્ણીનો પ્રચાર કરવાની આવશ્યકતા	૧૭૩
૩	અષ્ટાંગ યોગ.	૧૬૫	૮	અન્યોક્તિ સમ્મત.	૧૭૭
૪	કર્મકુલક વ્યાખ્યા-કર્મનું અ-		૯	જ્ઞાતિસંસ્થા વિષે વિચારણીય મુદ્દાઓ	૧૭૮
	સ્તિત્વ અને તેનો અતુલ પ્રભાવ	૧૬૬	૧૦	વર્તમાન સમાચાર.	૧૮૩
૫	સ્વાશ્રયી બનો.	૧૬૮		અંથાવલોકન.	૧૮૬

વાર્ષિક મૂલ્ય રૂ. ૧) ટપાલ ખર્ચ આના ૪.

આનંદ પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં શાહ ગુલાબચંદ લક્ષ્મીભાઈએ છાપ્યું-ભાવનગર.

નીચેના ગ્રંથો છપાવવા માટે (ભાષાંતર) તૈયાર થાય છે.

(પ્રસિદ્ધ કરવા માટે—જ્ઞાનોદ્ધારના કાર્યના ઉત્તેજન માટે સહાયની અપેક્ષા છે.)

૧. શ્રી દાનપ્રદીપ (મહોપાધ્યાય શ્રી ચારિત્રગણી કૃત) દાનગુણનું સ્વરૂપ (અનેક કથાઓ સહિત) જણાવનાર.
૨. શ્રી મહાવીરચરિત્ર (શ્રી નેમીચંદ્ર સૂરિ કૃત) આ ગ્રંથ ધણો પ્રાચીન છે બારમા સૈકામાં તે લખાયેલ છે. પાટણના ભંડારની તાડપત્રની પ્રત ઉપરથી અમોઝે મૂલ છપાવેલ છે. અપૂર્વ ચરિત્ર છે.
૩. શ્રી વિમલનાથ ચરિત્ર (શ્રી જ્ઞાનસાગરસૂરિ કૃત) અપૂર્વ ચરિત્ર.
૪. શ્રી ઉપદેશ સમતિકા (શ્રી સોમધર્મગણિ વિરચિત)
૫. શ્રી ધર્મદેશના (અપૂર્વ કથાનક ગ્રંથ)
૬. સંબોધ સમતિ શ્રી રત્નશેખરસૂરિ વિરચિત અનેક ધર્મની હકીકતો જણાવનારો ગ્રંથ.

ઉપરના ગ્રંથો રસિક બોધદાયક અને ખાસ પકનપાકન કરવામાં ઉપયોગી છે; તેટલું જ નહિ પરંતુ વાચકોને આનંદ સાથે ધર્મનું જ્ઞાન પ્રાપ્ત થાય તેવા છે. દરેક ગ્રંથોનું ગુજરાતી ભાષાંતર તૈયાર થાય છે. દ્રવ્ય સહાયની અપેક્ષા (જરૂર) છે. જ્ઞાનોદ્ધાર કરવાના ઉત્સાહી બંધુઓએ આવા જ્ઞાનોદ્ધારના કાર્યને સહાય આપી મળેલ લક્ષ્મીને સાર્થક કરવાનું છે. વર્તમાન સમયમાં ધર્મના આવા સારા સારા ગ્રંથો પ્રસિદ્ધ કરી, કરાવી ધર્મનો ફેલાવો તે વડે કરવાની આ અમૂલ્ય તક છે. વળી બહોળા પ્રમાણમાં મુનિમહારાજઓ, સાધ્વીમહારાજ અને જ્ઞાનભંડાર વિગેરેને (વગર કિંમતે) ભેટ અપાય છે. સહાય આપનારને તે લાભ સાથે તેનો જે નફો આવે તે તેવાજ જ્ઞાનખાતામાં ઉપયોગ થાય છે જેથી લાભ લેવા જેવું છે.

શ્રી ગુરુગુણમાળા ચાને (ગુરુગુણછત્રીશિ)

(મૂળ સાથે ભાષાંતર.)

(અનુવાદક શ્રીમાન કર્પૂરવિજયજી મહારાજ.)

પ્રાતઃસ્મરણીય શ્રી નવકારમંત્રના ત્રીજા પદ શ્રી આચાર્ય ભગવાનના છત્રીશ ગુણો શાસ્ત્રકારે કહ્યા છે, તે સાથે તેવીજ છત્રીશ છત્રીશી એટલે ૧૨૯૬ ગુણો આચાર્યમહારાજના છે, તેમ પણ કહેલ છે; તે ગુણો એવા તો અલૌકિક છે કે જે વાંચતાં આચાર્યપદના સ્વરૂપનું જાણ થવા સાથે આત્માને અધ્યાત્મિક આનંદ પ્રાપ્ત થાય છે, બાળજીવોના ઉપકાર નિમિત્તે કરેલી શ્રી પૂર્વાચાર્યની આ કૃતિ અદ્વય સમજી શકે તે માટે ભાષાંતર પણ સાથે આપવામાં આવ્યું છે. ભાષાંતર પણ સરલ અને શુદ્ધ શ્રીમાન કર્પૂરવિજયજી મહારાજે કરેલું છે જે ગ્રંથ હાલમાં અમારા તરફથી પ્રસિદ્ધ થયો છે. જે ખાસ વાંચન અને મનન કરવા યોગ્ય છે. કિંમત માત્ર મુદલ રૂ. ૦-૬-૦ રાખવામાં આવી છે. પોસ્ટેજ બુદ્ધ. અમારે ત્યાંથી મળશે.

શ્રી આત્મભાનન્દ પ્રકાશ.

इह हि रागद्वेषमोहाद्यन्निचूतेन संसारिजन्तुन
शारीरमानसानेकातिकटुकुःखोपनिपात-
पान्तिनेन तदपनयनाय हेयोपादेय-
पदार्थ परिज्ञानेयत्नो विधेयः ॥

પુસ્તક ૧૬] વીર સંવત્ ૨૪૪૫, માઘ. આત્મ સંવત્ ૨૩. [અંક ૭ મો.

શ્રી જિનવર સ્તુતિ.

[શિખરિણી.

પ્રસારે સત્શાસ્ત્રો બગતમહિ જેના સદ્ગુણો,
વધારે છે દેવો સતત મહિમા જે પ્રભુતણો;
અવિકારી કિંતુ પ્રભુજી નિજ આનંદ ધરતા,
અમારે હો નિત્યે જીનવરતણું શર્ણુ સુખદા.

V. M. Shah.

૧૬૪

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

કેટલાક ચારત્રાવિક સ્તોત્રો.

પદ્યાત્મક ભાષાંતર સહિત.

(અનુસંધાન ગતારક પૃષ્ઠ ૧૩૯ થી)

લેખક—શ્રીચુત કુબેરલાલ અંબાશંકર ત્રીવેદી—ભાવનગર.

લક્ષ્મિ ક્ષમસ્વ વચનીયમિદં દુરુક્ત, મંથીભવંતિ પુરુષાસ્તદુપાસનેન ।
નોચેત્કથં કમલપત્ર વિશાલ નેત્રો, નારાયણઃ સ્વપિતિ પન્નગભાગ તલ્પે ॥

હરિગીત.

હે લક્ષ્મી આ અપશબ્દ માટે તું ક્ષમા કરજે મને,
તારા ઉપાસનથી ખરેખર આંધળા લોકો બને;
નહિ તો કમલના પત્ર સરખા નેત્રવાળા શ્રીહરિ,
સિંધુ વિષે કો' કેમ પોટે સર્પની શય્યા કરી.

જન્મેદં વ્યર્થતાં નીતં ભવભોગોપલિપ્સયા ।
કાચ મૂલ્યેન વિક્રીતો હન્ત ચિન્તામાર્ગિમયા ॥

ઉપજાતિ.

કાઢ્યો વૃથા મેં નરજન્મ મારો, શોધી ન લીધો કંઈ સાર સારો;
સંસારનો લોભ સદૈવ લાગ્યો, ચિંતામણિ કાચ મુલ્યે ગુમાવ્યો,

સાનન્દં સદનં સુતાશ્ચ સુધિયઃ કાંતા ન દુર્ભાષિણી,
ઈચ્છાપૂર્ણ ધનં સ્વયોષિતિ રતિશ્ચાજ્ઞાપરાઃ સેવકાઃ ।

આતિથ્યં શિવપૂજનં પ્રતિદિનં મિષ્ટાન્નપાનં ગૃહે,
સાધોઃ સંગમુપાસતે હિ સતતં ધન્યો ગૃહસ્થાશ્રમઃ ॥

છાપ્યા.

બુદ્ધિશાળી સુત મધુર વદનારી નારી, ઇચ્છાપૂરણ દ્રવ્ય સેવકો આજ્ઞાકારી;
જમવા શુભ મિષ્ટાન્ન અતિથિપૂજન થાયે, સ્વસ્ત્રીમાં બહુ સ્નેહ ઘેર આનંદ વરતાયે;
વળી સોખત સાધુ પુરૂષની, પ્રભુ-પૂજન નિત્ય થાય છે;
ધન્ય ધન્ય તે નરતણો ગૃહસ્થાશ્રમ કહેવાય છે.

ક્રોધાન્ધાઃ શિશવઃ સવારિ સદનં પંકાઠૃતંચાંગણમ્,
શય્યા દંશવતી ચ રૂક્ષમશનં ધૂમેન પૂર્ણ ગૃહમ્ ।

અષ્ટાંગ યોગ.

૧૬૫

भार्या निष्ठुर भाषिणी प्रकुस्ते क्रोधांध दृष्टिं सदा,
स्नानं शीतल वारिणा हि सततं धिग् धिग् गृहास्थाश्रमम् ॥

છપો.

કોધી કુડા પુત્ર આંગણું કચરાવાળું, શય્યા માંકડપૂર્ણ સદન ભીનું લેખળું;
લુપ્તું લોજન રોજ રહે ઘર ધુમાડાળું, કડવાખોલી નાર જીવે મુખ કરી કોધાળું.

વળી શીતળ જળ મળતું સદા ન્હાવાને જેને અરે,
ધિક્ ધિક્ તે નરતણા ગૃહસ્થાશ્રમને તો અરે.

दुखांगारक तीव्रः संसारोऽयं महानसो गहनः ।
इह विषयामृत लालस मानस मार्जार मा निपत ॥

ચોપાઇ.

ગહન રસોડું આ સંસાર, દુઃખરૂપી માંહે અંગાર;
વિષયામૃતમાં આણી ખ્યાર, અંપલાવે છે મન માર્જાર.

(ચાલુ)

અષ્ટાંગ યોગ.

(રચનાર—રા. રા. શ્યામજી લવજી ભટ્ટ-વરલ નિવાસી.)

હરિગીત-(ગઝલ).

સાર્થક કંઈ કીધું નહિ, જગ જન્મ ધાર્યે શું થયું;
લવની ભટક ટાળી નહિ, નરદેહ પામ્યે શું થયું ?
મણુકા નિરંતર ફેરવ્યા, પણ ફેર ના મનના મઠ્યા;
ઝણુરવ ન રોમ પ્રતિ ઉઠ્યા, જપમાળા ઝાડ્યે શું થયું ?
કદિયે સહનશીલ ના થયા, દિલના વિકારો ના દહ્યા;
પરિતાપ ના પરના હર્યા, તનને તપાવ્યે શું થયું ?
મનમેલને ધોયા નહિ, દિલમાં દયાર્દ થયા નહિ;
શ્રમ તાપ ત્રિવિધ શમ્યા નહિ, તો તીર્થ સ્થાને શું થયું ?
કામાદિ શત્રુનું શમન, કીધું નહિ ઇન્દ્રિય દમન;
વિષ વિષયનું ન થયું વમન, વૃત નિયમ ધાર્યે શું થયું ?
ખોલાવાં શ્રુતપ્રિય કરી ધ્વનિ, કેા અન્નના અભ્યર્થિની;
જવાલા ન ચોલવી જઠરની, વૃત હોમ કીધે શું થયું ?

૧૬૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

શ્રી ઇષ્ટપદ પંકજ મહી, દઢ ચિત્ત તો ચોંટયું નહિ;
જીત્યું દઢાસન મન નહીં, અષ્ટાંગ યોગે શું થયું ?
નિજ આત્મવત્ સચરાચરે, લવ લાવના થઈ ના ઉરે;
ક્ષણ પણ ન “શ્યામ” સ્ફુર્યા ઉરે, જ્ઞાને શું ધ્યાને શું થયું ?
દોહરો.

જપ તપ તિરથ વૃત્ત મખ, યોગ જ્ઞાન ને ધ્યાન;
આ અષ્ટાંગ સુયોગથી, પામે પદ નિર્વાણ.

કર્મકુલક વ્યાખ્યા—કર્મનું અસ્તિત્વ અને તેનો અતુલ પ્રમાણ.

૧ ત્રિભુવનમાં એક અદ્વિતીય વીર એવા શ્રી મહાવીરદેવને જો કર્મનું
અસ્તિત્વ ન હોત તો ઘોર-ભયંકર ઉપસર્ગ કેમ થાત ?

૨ વીરભગવાનને કેવળજ્ઞાન ઉત્પન્ન થયા છતાં પણ જો કર્મની પ્રબળ સત્તા
વિદ્યમાન ન હોત તો મિનુક ગામમાં અતિ આકરો એવો અતિસાર રોગ
કેમ પેદા થયો ?

૩ વીરપ્રભુને અસ્થિક ગામમાં શૂળપાણિ યક્ષથી જો વિવિધ વેદના (અઘોર
ઉપસર્ગરૂપે) થવા પામી તે કર્મનું અસ્તિત્વ સિદ્ધ કરે છે.

૪ જો કર્મનું અસ્તિત્વ ન હોય તો મહાવીરસ્વામીના ખંને કાનોમાં આકરા
ખીલા ગોવાળે કેમ ઠોક્યા ? તેમજ વળી,

૫ વીરભગવાનને સંગમે વીશ ઘોર ઉપસર્ગો કેમ કર્યા ?

૬ ગજસુકુમાલને માથે તેના સાસરા સોમીલે ખેરઅંગારા કેમ ક્ષેપવ્યા ?

૭ ખંદગસૂરિના શિષ્યોને પાખી પાલકે યંત્રમાં કેમ પીડ્યા ?

૮ સનત કુમાર ચક્રવર્તી પ્રમુખ સુસાધુઓને વ્યાધિ-વેદના કેમ થવા પામી ?

૯ કૌશાંબીનગરીમાં સમૃદ્ધિમાન છતાં નિઘ્રંથ ને આકરી ચક્ષુ (આંખ) ને
વેદના કેમ થઈ ?

૧૦ નમિરાજને પણ મહા દાહજ્વર (અને સ્ત્રીના વલયના ખડખડાટથી
અતિ દુઃસહ પરિતાપ) કેમ થવા પામ્યો ?

૧૧ સોળ હજાર જક્ષ-દેવોથી સેવાતા છતાં બ્રહ્મદત્ત ચક્રવર્તીને અતિ આકરૂ
અંધાપણું કેમ પ્રાપ્ત થયું ?

૧૨ આ ભરતક્ષેત્ર (ભૂમિ) માં ભારે મોટા પુન્યના ભંડાર એવા પણ વીર-
ભગવાન નીચ ગોત્રમાં (સ્વર્ગથી વ્યવીને) કેમ ઉપન્યા ?

કર્મકલક વ્યાખ્યા-કર્મનું અસ્તિત્વ અને તેનો અતુલ પ્રભાવ. ૧૬૭

૧૩ મહા સમૃદ્ધિવંત-યશસ્વી અવંતીસુકુમાલનું અંગ-શરીર ઉજ્જયની નગરીમાં શીલાલણીએ કેમ ખાધું-લક્ષણ કયું ?

૧૪ શુદ્ધ શીલાવંતી સતી દ્રૌપદીને પાંચ પાંડવોરૂપ પાંચ ભર્તાર કેમ થયા ?

૧૫ ઉત્તમ કુળમાં ઉપજેલા છતાં મૃગાપુત્રાદિક કષ્ટક જીવોને નરક જેવાં મહાદુઃખ કેમ સહન કરવાં પડ્યાં ?

૧૬ વિશાળ રાજવંશમાં ઉત્પન્ન થયા છતાં વસુદેવાદિક કષ્ટક રાજપુત્રોને ભરયૌવનવયે બ્રમણ કેમ કરવું પડ્યું ?

૧૭ કૃષ્ણ વાસુદેવના પુત્ર અને નેમીશ્વર મહારાજના બુદ્ધ અતેવાસી શિષ્ય છતાં ઢંઢણમુનિને નિર્દોષ લિક્ષા કેમ ન મળી ?

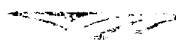
૧૮ વનમાં એકલા પડેલા શ્રીકૃષ્ણ વાસુદેવનું મરણ પોતાનાજ ભાઈ જરા-સિંહના હાથે કેમ થવા પામ્યું ?

૧૯ (ગંગા નદી ઉતરવા જતાં) નાવ ઉપર આરૂઢ થયેલા શ્રી વર્ધમાન-સ્વામીને સુદૃઢદેવે કેમ ઘેર ઉપસર્ગ કર્યો ?

૨૦ તીર્થંકર છતાં શ્રી પાર્શ્વનાથ ભગવાનને (દીક્ષા બાદ કાઉરસગ ધ્યાને વર્તતાં) કમઠ-મેઘમાળીદેવે કેમ ઘેર ઉપસર્ગ કર્યો ?

૨૧ સુખશાતા અને સૌભાગ્ય લીલાવડે સર્વોપરી એવા અનુત્તર વિમાનવાસી દેવો ત્યાંથી અથવી મૃત્યુલોકમાં કેમ જન્મ લે છે ?

સાર--ઉપર ટાંકેલા ચિત્તને ચમકાવે એવા દાખલા ઉપરાન્ત આ દુનીયામાં થતા અનેકવિધ પરાવર્તનો અને આપણી જાતમાંજ થતા અનેક વિચિત્ર બનાવોના સ્વાનુભવથી એ વાત નિર્વિવાદ સિદ્ધ થઈ શકે છે કે કર્મની ગતિ-સ્થિતિ અને તેનો પ્રભાવ ન કળી શકાય એવો અનાદિ, અકલ અને અતુલ છે, તેમ છતાં જો પાંચે સમવાય કારણો (કાળ, સ્વભાવ, નિયતિ, પૂર્વકર્મ અને પુરુષાર્થ) ની અનુકૂળતા થઈ આવે તો આત્મા, સકળ સાંસારિક બંધનોને તોડવા માર્ગાનુસારી બની સમ્યગ્દર્શન, જ્ઞાન અને આરિત્રબળને મેળવી, અનુક્રમે રાગદ્વેષાદિક દુઃસ્મનોને હઠાવી, તેમનો ક્ષય કરી, સર્વજ સર્વદર્શી થઈ, અધિક આયુષ્યસ્થિતિ હોય તો પૃથ્વી-તળ ઉપર વિચરી અનેક લવ્યાત્માઓ ઉપર અમાપ ઉપકાર કરી તેમને પણ આ લવોદધિથી તારી સકળ દુઃખ-ઉપાધિરૂપ સંસારપરંપરાનો ઉન્નત કરી, શાશ્વત મોક્ષપદને પામે છે. ઇતિશમ્. લી૦ સુનિરાજશ્રી કપૂરવિજયજી મહારાજ.

૧૬૮

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

સ્વાશ્રયી બનો.

લે૦ વિકલદાસ મૂલચંદ શાહ બી. એ.

(અનુસંધાન ગતિક પૃષ્ઠ ૧૫૦ થી)

જે મનુષ્યો પોતાનાં લક્ષ્યસ્થાન તરફ હંમેશાં દૃષ્ટિ રાખે છે અને ત્યાં પહોંચવાની પોતાની શક્તિમાં જેઓની શ્રદ્ધા વધારે અને વધારે દઢીબૂત થતી જાય છે. તેઓ જ સ્વીકૃત કાર્યો સિદ્ધ કરવા સમર્થ બની શકે છે. વિજયના અથવા કાર્ય સિદ્ધિના ધોરણને વળગી રહેવામાં અને અંગીકૃત કાર્ય સાધવાની પોતાની શક્તિમાં શ્રદ્ધાને સંપૂર્ણ રીતે ટકાવી રાખવામાંજ સર્વસ્વ રહેલું છે. હજારો માણસો પોતાના કાર્યમાં નિષ્ફળ થાય છે, કેમકે નિષ્ફળતા પ્રાપ્ત થશે એવા વિચારથી નિરાશ થઈ કાર્ય અધવચ્ચથી તણ દે છે. તેઓ એવાનિશ્ચયપર આવે છે કે ભાગ્ય વિરુદ્ધ હોવાથી વિશેષ યત્ન નિરૂપયોગી છે.

તમને અનુભવગમ્ય હશે કે જ્યારે કોઈ પણ માણસ પોતાની મિલકત ગુમાવે છે અથવા વ્યાપારમાં તેને મોટી ખોટ જાય છે ત્યારે પણ જો તે હિંમત અને નિશ્ચયને ગુમાવતો નથી તો ઘણી જ ત્વરાથી પુનઃ પોતાના પગ ઉપર ઉભો રહી શકે છે. વસ્તુતઃ હકીકત એ છે કે જે મનુષ્ય હિંમતવાન નથી હોતો તેનું ભાગ્ય અત્યંત ઉગ્ર હોતું નથી. એવો એક નિયમ છે કે હિંમતના નાશની સાથે ઉચ્ચગામી થવાના ગુણોનો સહંતર નાશ થાય છે મૃત્યુ વશ થયેલી અથવા નિર્જળ માછલી પ્રવાહની સાથે તરે છે; પરંતુ પ્રગળ પ્રવાહની સામે તો ચપલ અને ચાલાક માછલી જ તરી શકે છે. નિષ્ફળતાના કારણોનું જો આપણે પૃથક્કરણ કરીએ તો આપણને જણાશે કે માલ મિલકતના નુકશાન કરતાં આત્મ-શ્રદ્ધાના નુકશાનથી મનુષ્યો મોટા પ્રમાણમાં નિષ્ફળતા પ્રાપ્ત કરે છે. ચારિત્ર્યને એક બાબુએ રાખીને કહીએ કે આત્મશ્રદ્ધાના નુકશાન સમાન અન્ય કોઈ નુકશાન નથી તો તે અયથાર્થ નથી; કેમકે આત્મ-શ્રદ્ધા રૂપી પાથો જર્જરિત અને નષ્ટ થાય છે તો તેના ઉપર કશી ઈમારત બાંધી શકાતી નથી. પૃથ્વંશ વગર સીધા ઉભા રહેવાનું મનુષ્યને માટે અશક્ય છે. જ્યાં સુધી મનુષ્યમાં અવિચળ ધૈર્ય અને નિશ્ચય છે ત્યાં સુધી કોઈ પણ વસ્તુ તેને અધોગત કરવા સમર્થ નથી. નિશ્ચયબલવાળા મનુષ્યને કારાજીદમાં કેદ કરવામાં આવે તો પણ બનીયનની માફક “ પીલ્ડ્રીમ્સપ્રોગ્રેસ ” જેવું અપ્રતિમ પુસ્તક રચી શકશે. કદાચ આ પ્રકારના મનુષ્યને દૃષ્ટિથી રહિત કરવામાં આવે તો પણ આંગલ કવિ મિલટનની માફક ‘ પેરેડાઇઝ લૉસ્ટ ’ અને ‘ પેરેડાઇઝ રિ ગેઇન્ડ ’ જેવાં ઉચ્ચ કોટિના કાવ્યો જનસમાજ પાસે રજુ કરશે. જેવીરીતે વરાળને એક શીશીમાં ભરી રાખવાનું કાર્ય અસંભવિત છે તેવી રીતે શક્તિઓને કારાજીદમાં પુરી રાખવાનું—દબાવી

સ્વાશ્રયી બનો.

૧૬૯

રાખવાનું કાર્ય અશક્ય છે. આત્મ-શ્રદ્ધા મનુષ્યોને દેવ સમાન બનાવે છે; જેઓની ઇચ્છાઓને સૌ કોઈ સ્વભાવતઃ આધિન થાય છે.

આ જીવન નાટ્યમાં જે ભૂમિકા ભજવવાની તમને ઇચ્છા હોય તે ધારણ કરવામાંજ સર્વસ્વ રહેલું છે. તમારે વિજયી મનુષ્યની ભૂમિકા ભજવવી હોય તો તમારે એક વિજયી પુરૂષની માનસિક વૃત્તિ, બાહ્યાકૃતિ આદિ ધારણ કરવા જોઈએ.

જે રીતિથી એક વિજયી પુરૂષ પોતાનું જીવન વહન કરે છે તે પરથી તીક્ષ્ણ અવલોકન કરનાર માણસ તેને ત્વરાથી ઓળખી શકે છે. જો તે નેતા હોય છે તો તેનું નેતૃત્વ તેના પ્રત્યેક પદમાં અને પ્રત્યેક હિલચાલમાં દ્રષ્ટિગોચર થાય છે, તેના વર્તનમાં સર્વત્ર નિશ્ચય બળ દ્રષ્ટિગત થાય છે. જાણે કે તેણે પોતાની જાતપર આધિ પત્ય મેળવ્યું હોય, જાણે કે કાર્યો સાધવાની તેની શક્તિમાં તેને અવિચલ શ્રદ્ધા હોય તેમ તેની ગતિપરથી વ્યક્ત થાય છે. આત્મ-શ્રદ્ધાથી ઓતપ્રોત થયેલો તેના બાહ્ય દેખાવ જ તેણે મેળવેલા વિજયનો સૂચક છે. એથી ઉલટું, દરેક કાર્યમાં નિષ્ફળ થતાં માણસને ચુંદ્રી કાઢવાનું કાર્ય રહેલું છે. તેની ગતિમાં કોઈ જાતનો નિશ્ચય હોતો નથી, તેનામાં આત્મ-શ્રદ્ધાનો અભાવ છે એમ તેની ગતિપરથી સૂચન થાય છે. તે અસમર્થ છે એમ જ તેના પોશાક અને વર્તન પરથી સ્પષ્ટ પ્રતીતિ થાય છે. તેનું દૈર્ઘ્ય તેની પ્રત્યેક હિલચાલમાં પ્રસરી રહેલું જણાય છે. વિજયી મનુષ્યના બંધાણમાં કશું અસંદિગ્ધ હોતું જ નથી. તેનામાં સર્વત્ર નિશ્ચયજન જેવામાં આવે છે, તેને કોઈ પણ પ્રોત્સાહનની અપેક્ષા હોતી નથી. તે એકલો પોતાના પગપર ઉભો રહેવા શક્તિવાન છે. તે આપણા તરફ દૃષ્ટિ ફેરવે છે તેજ ક્ષણે વિજયશ્રીથી શોભિત થયેલો જણાય છે, કહેવા કરતાં કરી બતાવવું તેને વધારે પસંદ હોય છે, તેના મૌનમાં અદ્ભુત બળ રહેલું છે, અને આપણને પ્રતીત થાય છે કે તે જે કંઈ બોલે છે અથવા કરે છે તેની પાછળ એક પ્રકારની મહાન શક્તિ રહેલી છે. આથી ઉલટું જે માણસ કંઈપણ કાર્ય કદાપિ સાધી શકતો નથી અને જેનામાં શ્રદ્ધાનો કેવળ અભાવ છે એવા માણસમાં કશું સામર્થ્ય હોતું નથી, તેમજ તે અન્ય લોકોપર બલવાન છાપ પાડી શકતો નથી.

સર્વ શક્તિઓને એકત્ર કરી વિશેષ બળવાન બનાવવાની અદ્ભુત શક્તિ આત્મ શ્રદ્ધામાં રહેલી છે. કોઈ માણસ જન્મે તેટલો પ્રતિભા સંપન્ન હોય તો પણ જો તેનામાં આત્મ-શ્રદ્ધાનો અભાવ હોય છે તો તે તેની પ્રતિભાનો સારામાં સારો ઉપયોગ કદિ કરી શકતો નથી; કેમકે તે શક્તિ અને કાર્યનું ઐક્ય સાધી શકતો નથી. જે ઐક્યની વિજય પ્રાપ્ત કરવામાં અનિવાર્ય અગત્ય છે, જીવનમાં ફતેહમંદ થવા માટે શક્તિની જેટલી જરૂર છે તેટલીજ આત્મ-શ્રદ્ધાની છે. જો તમારામાં આત્મ-શ્રદ્ધાનો અભાવ હોય તો તેની પ્રાપ્તિનો સૌથી સહેલો અને સરસ ઉપાય એ

૧૭૦

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

છે કે તે તમારામાં છે એમ તમારે ખાતરી પૂર્વક માનવું. આત્મ-શ્રદ્ધાથી ભરેલા બાહ્ય દેખાવ સહિત રહેવાનો આરંભ કરો. આમ કરવાથી તમે સ્વશક્તિમાં શ્રદ્ધાવાન બનશો, એટલુંજ નહિ પરંતુ તમારી શક્તિમાં શ્રદ્ધા રાખવાની તમે અન્ય લોકોને પ્રેરણા કરશો.

જ્યારે ગ્રાહકો આવતા નથી અને એક પણ વસ્તુનું વેચાણ થતું નથી, જ્યારે નોકરો કામકાજ વગર નવરા હોય છે, જ્યારે દુકાન ભાડું, નોકરના પગારો વિગેરે ખર્ચ ચઢતા જાય છે ત્યારે એક વ્યાપારીના સ્વભાવની અને શક્તિની ખરેખરી કસોટી થાય છે. તે કયી કોટિનો સતુષ્ય છે અને તેનામાં કેટલું સત્ય છે એ આપણે ત્યારેજ જોઈ શકીએ છીએ. જો તે નજીવી બાબતથી રહીકાય છે, જો તે દરેક માણસને અને દરેક વસ્તુને દોષપાત્ર ગણે છે અને જો તે તેના દરેક કાર્ય અને શબ્દથી એમ સૂચવે છે કે આવા કઠિન સમયને માટે તેના નોકરોજ ઉપાલબ્ધ છે તો એમ જાણવું કે તે હજી જીવંતના આત્મ-સંયમ આદિ ઉત્તમ પાઠો શીખ્યો નથી. જ્યારે ધંધો રોજગાર પુર જોસમાં ચાલતો હોય છે અને પ્રત્યેક વસ્તુ અનુકૂળ હોય છે ત્યારે આનંદી અને ખુશનુમાં રહેવું સહેલું છે; પરંતુ જ્યારે રોજગાર મંદ ચાલતો હોય છે, જ્યારે જમા બાબત કરતાં ઉધાર બાબત વધતી જતી હોય છે, જ્યારે દુઃખદ મુશીબતો એક પછી એક આવ્યા કરતી હોય છે ત્યારે આનંદી અને પ્રકુલ્લવદન થવામાં ઘૈર્ય અને હિંમતની મહાન અપેક્ષા છે. મુશીબતો દૂર કરવાને સખત પ્રયાસ કરવામાં આવતો હોય છતાં પણ જ્યારે વ્યાપારમાં દરેક વસ્તુ પ્રતિકૂળ સ્વરૂપ ધારણ કરે છે, વ્યાપારમાં જે પ્રતિષ્ઠા જમાવતાં અનેક વર્ષો વ્યતીત થયા હોય છે તે પ્રતિષ્ઠા તમને ત્યજી દેતી હોય છે ત્યારે જગતની વસ્તુઓને તત્ત્વ દ્રષ્ટિએ નિરખનાર માણસને માટે પણ પોતાના કુટુંબીઓની સાથે પ્રસન્નવદન અને અનુકૂળ રહી વર્તવાનું અત્યંત કઠિનતા ભર્યું છે; પરંતુ આવા વિકટ સમયમાં જ ખરેખરા વ્યાપારનિપુણ માણસે સંપૂર્ણ શાંતિ રાખવી જોઈએ. ઉદ્ધાસિત આકૃતિ, આશાવંત અને શ્રદ્ધાજનક દેખાવ અને અડગ નિશ્ચય ધારણ કરવાથી જો તેવા પ્રતિકૂળ સંયોગમાંથી બહાર નીકળવું સુગમ છે; અને ચિંતા, શંકા અથવા ઔદાસીન્યના સહેજ બહિર્ભાવ માત્રથી પાયમાલી અને નિપાતન નિષ્પન્ન થાય છે. સેવકો પોતાના સેવ્યમાં શંકા, ચિંતા અથવા લવાદિ લાગણીઓનો આવિર્ભાવ તત્પરતાથી શોધી શકે છે. જો સેવ્ય હતાશ અને ઉત્સાહરહીત બને છે તો સેવકોમાં પણ નિરાશા અને નિર્લસાહ પ્રસરી રહે છે. ગ્રાહકોપર પણ તે દુકાનના ઉદાસીન વાતાવરણની અસર થશે અને તેથી તેઓ અન્યત્ર જવા લલચાયો. વ્યાપારની મંદતા અને મુશકેલીના સમયમાં અનેક વ્યાપારીઓનો અધાપાત થયેલો જોવામાં આવે છે, કેમકે પોતાની જાતપર અંકુશ કેમ રાખવો અને પોતાના ધંધાની સ્થિતિના સંબં-

સ્વાશ્રયી બનો.

૧૭૧

ધામાં શંકા અને ભય કેમ છુપાવવા તેનું વ્યાપારીઓને જ્ઞાન હોતું નથી. નિરાશા અને નિરૂત્સાહ મહત્વાકાંક્ષાના મહાન ઉચ્છેદકો છે. નિરાશા અને નિરૂત્સાહનું એક એવી રોગની માફક જડમૂળથી ઉન્મૂલન થવું જોઈએ. પોતાનો ધંધો ધંધો ખરાબ ચાલે છે એવી નિરંતર વાતો કરનાર માણસ કદિ વિજયી નિવડયો હોય તેવું આપણા જાણુવામાં નથી. કોઈપણ વસ્તુની કાળી બાબુનો કદિ પણ વિચાર ન કરો. નરમ બળ્લર અથવા વિકટ સમયની વાતો કરવાનું બંધ કરો. ઉર્ધ્વગામી થવાનીજ વાતો કરો. ઘણા મનુષ્યો દોષ દર્શી હોય છે, અને વારંવાર અસંતોષના ઉદગારો ઉચ્ચારે છે, આવા માણસોની દ્રષ્ટિએ ગમે તેવો સારો વખત પણ કઠિનજ લાગે છે. કેટલાક મનુષ્યો નિરાશાવાદી બન્યા હોય છે, જેને પરિણામે તેઓ કોઈ પણ વસ્તુમાં પ્રકાશ કે વિજય જોઈ શક્તા નથી. આવા લોકો સંપત્તિ વાન થવાની આશા રાખતા હોય તો તે નિર્થક છે. વિજય એ એક કોમલ લતા છે, જેને ઉત્તેજનરૂપી પ્રકાશના પોપણની પુરેપુરી જરૂર છે.

જે અનર્થકારક ઉપાધિઓથી તમે પરિવૃત્ત થયા હો તે સર્વને પહોંચી વળવા તમે સમર્થ છો એમ માનો. તમારા સંયોગોપર આધિપત્ય પ્રાપ્ત કરતાં શીજો. આશાવંત અને ઉત્સાહી મનુષ્યોનીજ જગતમાં જરૂર છે. જે ભવિષ્યવેત્તાઓ સર્વત્ર સંકટ અને નિષ્ફળતા જુઓ છે, તેઓની લેશ પણ જરૂર નથી. જે આશાવંત અને ઉદ્દામિત સ્ત્રી પુરૂષો પોતાના કાર્યોમાં વિજય અને સફળતા જુઓ છે તેઓના સહવાસમાં આવવા સૌ કોઈ તલસે છે. મેઘાચ્છાદિત વાતાવરણ કરતાં સૂર્ય પ્રકાશથી તેજસ્વી થયેલા વાતાવરણમાં જવાની આપણને સ્વાભાવિક ઇચ્છા થાય છે, વળી તેવી જ રીતે વક્રપ્રકૃતિ અને ઉદાગ્રીન પૃત્તિવાળા લોકોનો સહવાસ ત્યજી ઘડી સરલ પ્રકૃતિ અને પ્રસન્ન ચિત્તવાળા લોકોના સહવાસમાં આવવાની ઇચ્છાનો પ્રત્યેક વ્યક્તિમાં સ્વાભાવિક ઉદ્ભવ થાય છે.

જે લોકોને ફત્તેહ મેળવવાની અભિલાષા હોય છે તેઓની આકૃતિમાં એક વિજેતાની નિશ્ચિતતાનો દેખાવ હોયો જોઈએ. લોકો આત્મ-શ્રદ્ધાથી સમન્વિત મનુષ્યોની મુક્ત કંઠે પ્રસંશા કરે છે, અને તેઓ લોકોના વિશ્વાસપાત્ર બને છે. લોકોને શંકા અને અસ્થિરતા પર સ્વાભાવિક તિરસ્કાર હોય છે. જેની માનસિક પૃત્તિ સમતોલ અને સ્થિર હોય છે તે માણસ જ વિજયી નીવડે છે. અશ્રદ્ધાથી જે મનુષ્ય કાર્યને આરંભ કરે છે તે વિજયી થતો નથી. પજબૂત મનવાળા મનુષ્યો ઉત્સાહ અને વિશ્વાસની પ્રભા સર્વત્ર પ્રસારે છે. આ જીવન-કલહમાં જીતનાર મનુષ્યની બાહ્યકૃતિમાં શ્રદ્ધા સર્વત્ર પ્રસરી રહેલી જોવામાં આવે છે. જે તેની શ્રેષ્ઠતાનું સૂચન કરે છે. તેનું વર્તન એક પ્રકારનું બળ પ્રેરે છે. બીજા બાબુએ પરાજિત મનુષ્યની બાહ્યકૃતિમાં સંદિગ્ધતા અને વિશ્વાસના અભાવનું જ ભાન થાય છે. તેના મુખપર કે તેની ગતિમાં કોઈ પણ પ્રકારની નિશ્ચિતતા જણાતી નથી.

૧૭૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

જ્યારે તમને બુદ્ધિગમ્ય થાય કે તમે તમારી ઉગ્ર શક્તિઓને અનુસરીને કાર્ય કરો છો ત્યારે તમને તમારા હેતુમાંથી ચલાયમાન કરનારી કોઈ સત્તાને આધીન ન થાઓ. ગમે તેટલી સુશ્કેલીઓ આવે, તમે ધાર્યું હોય તે કરતાં તમારું કાર્ય વિશેષ કઠિન જણાય તો પણ અસ્થિર ચિત્ત બની પાછા ન હો. સ્વીકૃત કાર્યને અથવા હેતુને દૃઢતાથી વળગી રહો. જીવનમાં એવા અનેક સમય આવે છે કે જ્યારે ગુલાબ કરતાં કાંટકો પુષ્કળ હોય છે તે વાત સ્મરણમાં રાખો. આવા સમયમાં જ તમારા બળનું અને તમારા મનુષ્યત્વનું પરીક્ષણ થાય છે. સંજોગો ગમે તેટલા નિરૂત્સાહજનક હોય તો પણ પરાજય સંભવિત છે, એવું કદાપિ કબુલ ન કરો. તમારી દૃષ્ટિને તમારા અંતિમ લક્ષ્યસ્થાન પ્રતિ નિરંતર ચોંટાડી રાખો, અને વિજય પ્રાપ્ત કરવાની તમારી શક્તિમાં તમારી શ્રદ્ધાને દૃઢીભૂત બનાવો. વિજયના ધોરણને વળગી રહેવાથી અને સ્વીકૃત કાર્ય સાધવાની સ્વશક્તિને ટકાવી રાખવાથી મનુષ્ય પોતામાં મહાન બળ રહેલું છે એમ સિદ્ધ કરી શકે છે.

કોઈ પણ મનુષ્ય તમારી આત્મ-શ્રદ્ધા દાખી ન દે એ ખાસ ધ્યાનમાં રાખો. સ્વપ્નમાં પણ ન ધારો કે નિષ્ફળતા અથવા પરાજય અસ્તિત્વ ધરાવે છે.

અનેક લોકો સ્વકાર્યોમાં નિષ્ફળતા પ્રાપ્ત કરે છે, કેમકે તેઓની આત્મશ્રદ્ધા અસ્થિર અને અદૃઢ હોય છે. જ્યાં સુધી તેઓ સ્વશક્તિ વિષે અનિશ્ચિત બને છે અને છેવટે વિજયી થવાની શક્તિ કે જે વગર કોઈ પણ મહાન કાર્ય સાધી શકાતું નથી તેમાં તેઓની શ્રદ્ધા હુમ થાય છે ત્યાં સુધી અન્ય લોકો તેઓનાં મન શંકા-શીલ અને ભયયુક્ત વિચારોથી ભર્યાં કરે છે તે તરફ તેઓ દુર્લક્ષ રહે છે.

તમે દારિદ્ર્યના ચક્રતળે દબાયલા હો, તમારા આસપાસના સંયોગો પ્રતિકૂળ હોય તો પણ તે વિષે લેશ પણ ચિંતા ન કરો, કેમકે એનાથી તમને વિશેષ પ્રયાસ કરવાનું પ્રોત્સાહન મળશે. દુઃખ અથવા દારિદ્ર્યની શક્તિની સામા થાઓ. તમે તમારા સંયોગોને પહોંચી વળવા સમર્થ છો એમ દૃઢતાપૂર્વક માનો. તમારા સંયોગોના તમે અધિપતિ છો એમ ખાતરી-પૂર્વક માનો, અને પરિસ્થિતિ તરતજ સુધરવા લાગશે. શક્તિની આ માન્યતાથી, વિજય પ્રાપ્ત કરવાની સ્વશક્તિમાં શ્રદ્ધાની આ દૃઢતાથી, જે ઉચ્ચતમ કોટિના વિજયને અવિરોધ જન્માધિકાર તરીકે ગણે છે તેવી ચિત્તવૃત્તિથી પ્રકૃતિ બળવતી બનશે અને જે શક્તિઓના સમૂહનો શંકા, ભય અને અશ્રદ્ધા વિધ્વંસ કરે છે તેને અપૂર્વ અને અદ્ભૂત બળ મળશે.

આ પ્રમાણે વિજય પ્રાપ્ત કરવાની સ્વશક્તિમાં શ્રદ્ધાને સનિશ્ચય વળગી રહેવાથી અનેક વ્યક્તિઓએ મહાન કાર્યો સાધ્યાં છે, જેમ આપણે સ્વમાન અથવા સ્વપ્રતિષ્ઠાને વળગી રહેવા યત્ન કરીએ છીએ તેમ આ અમૂલ્ય જન્માધિકારને અવિચલિતપણે વળગી રહેવાનો યત્ન કરવા સૌ પ્રેરાઓ. । એ અંતિમ. શુભેચ્છા.

જૈનોમાં માધ્યમિક અને ઉચ્ચ કેળવણીનો પ્રચાર કરવાની આવશ્યકતા.

૧૭૩

જૈનોમાં માધ્યમિક અને ઉચ્ચ કેળવણીનો પ્રચાર કરવાની આવશ્યકતા.

જૈન કોમમાં માધ્યમિક અને ઉચ્ચ કેળવણીનો અભાવ એટલો બધો છે કે આ વિષયમાં જ્યાં સુધી ઉંડા ઉતરી તેને લગતી વિગતો કોમ સનમુખ રહી શકાય નહિ ત્યાં સુધી તેનો ખરેખરો ખ્યાલ આવવો મુશ્કેલી ભરેલો લાગે છે. હાલના જમાનામાં આવી કેળવણીની જરૂરીઆતના સંબંધમાં તેની કીમત આંકવા સારું કોઈ પણ જાતનો ખ્યાલ જનસમુહને આપવાની ભાગ્યેજ આવશ્યકતા હોય છે. દરેક પ્રજાની અથવા તે કોમની નૈતિક તેમજ વ્યવહારિક અભિવૃદ્ધિ પર પ્રાથમિક કેળવણીની અસર ભાગ્યેજ થાય છે અને તેથીજ માધ્યમિક અને ઉચ્ચ કેળવણી સંબંધી આપણી કોમની સ્થિતિ કેવા પ્રકારની છે અને આવી કેળવણી મેળવવા સારું કોમના મોટા ભાગને અગવડતાને લીધે જે સોસલું પડે છે તેનો વિચાર કરવાની જરૂરીઆત છે. ઉચ્ચ કેળવણી તે ખરેખર એક નાશ નહિ પામે તેવી થાપણ છે, કે જે ખર્ચ કરવા છતાં પણ વધારે બહોળો આપે છે. મનુષ્યને વિચારશીલ બનાવે છે અને બુદ્ધિને ખીલવવા સારું સૌથી ઉપયોગી ફરજ બજાવે છે. મનુષ્યને પોતાના જીવનની વધારે કીમત છે તે જોતા શીખવે છે; એટલુંજ નહિ પરંતુ તે દૈનિક રાખીને દરેક કાર્ય તરફ મનુષ્ય માત્રને પોતાની ફરજ બજાવવા સારું તેને શીખડાવે છે અને દીર્ઘદૃષ્ટિને વધારે છે. મગજ અને હૃદયના જે ગુણો ખરેખરી મહાન પ્રજા બનાવવાને શક્તિમાન થાય છે તે ગુણોની પ્રાપ્તિને કેળવણીજ ફક્ત મજબુત કરે છે, જે કે કુદરતી સાધનો ઘણા મહત્વના છે તે પણ પોતાની મેળેજ સુધારાની ખાતરી આપી શકતા નથી તેથી આખી દુનીયામાં કેળવણીની આવી ઉચ્ચ કિંમત કરવામાં આવે છે. જે કોમના સાધન સંપન્ન શ્રીમંતો પોતાના પાછળ રહેલા સામાન્ય વર્ગને અજ્ઞાન દશામાં રહેલા બુદ્ધિ છે અને તેમને ઉચ્ચ કેળવણી પ્રાપ્ત કરવા સારું જોઈતી તકો આપવા સમર્થ થતા નથી તેઓ પોતાનું ઘર રેતીપર બાંધે છે, કારણ કે એક પ્રજાનું અથવા કોમનું ખરેખરું બળ તે તે કોમની કેળવણીજ છે. કેળવણી લેવા સારું ઘરની કેળવણી ઘણું સારું કામ કરી શકે, પરંતુ કમનશીબે સામાન્ય સ્થિતિના મનુષ્યો માટે ઘર એવી જગ્યા છે કે જે ઠેકાણું બાળક ભાગ્યેજ ઉચ્ચ કેળવણી માટે આશા રાખી શકે; કારણ કે શ્રીમંતોને બાબુએ રાખીએ તે સામાન્ય સ્થિતિના જનસમુહનો મોટો ભાગ જીવનના આસપાસના સંજોગોમાં એવો ગુલામીમાં રહેલો હોય છે કે પોતાના બાળકોને શીક્ષણ આપવા સારું ભાગ્યેજ કુરસદ મેળવતો હોય છે. આખા દિવસની નોકરી અથવા પરાધીન પણાની ગુમરાઈ કંટાળેલ મનુષ્ય બાળકપરની જે કાળજી અને ધ્યાન આપવાની ફરજથી, કેળવણી

૧૭૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

આપવા સારૂ જે ઉત્તમ પરિણામ લાવી શકે તે લાવવા ભાગ્યેજ શક્તિમાન થાય છે અને ગરિમાઈને લીધે ઘણીજ ઓછી તક પોતાના બાળકો તરફ ધ્યાન આપવાને મેળવે છે. કેટલાક માળાપો નોકરી અથવા ધર્મામાં એવા રોકાયેલા હોય છે કે સંલોગોજ તેમના ઉચ્ચ માનસિક અને નૈતિક પ્રયાસોને દાબી દે છે. સામાજિક મર્યાદા, અંકુશો અને વહેમમાં ફસાયેલ માતાઓ પોતેજ કેળવણી પામેલ હોતી નથી તે બચ્ચાઓને કેવી રીતે સુધારી શકે તે પણ એક પ્રશ્ન છે. બાળકોને શિક્ષણ આપવા સારૂ જે પૈત્રી અર્થવામાં આવે તેના કરતાં બાળક ક્યારે કમાતા શિખે એવી ચિંતા બે માળાપો રાખે તો ઉચી કેળવણી પોતાના બાળકોને કેવી રીતે આપી શકે ?

નિશાળની કેળવણી વિષે તપાસ કરતાં માલુમ પડે છે કે આપણી કોમમાં માધ્યમિક અને ઉંચી કેળવણીની જરૂરીઆતો તરફ ઉત્સાહભંગ કરી નાખે તેવી બેપરવાઈ બતાવાય છે તે બેદજનક બીતા છે. કારણ કે જૈન કોમની વસ્તીમાં સુબઈ ઇલાકામાં ભણતા પ્રાથમિક, માધ્યમિક અને ઉંચી કેળવણી લેતા કોલેજોના વિદ્યાર્થીઓનું પ્રમાણ જોઈશું તો આપણને માલુમ પડશે કે આપણે માધ્યમિક અને ઉંચી કેળવણીમાં ઘણાજ પછાત છીએ, કે જે આંકડાઓ મારા કેળવણીને લગતા અગાઉના લેખમાં દરેક જણાવાર ખુલ્લી રીતે દર્શાવી દીધા છે કે જે અત્રે લંગાણ થઈ જવાની ધાસ્તીથી ફરીથી રજુ કરી શકતો નથી. દરેક જણ માધ્યમિક અને ઉંચી કેળવણીની જરૂરીઆત સ્વીકારે છે, પરંતુ નાણાની તંગીને લીધે કાંઈ પણ સંગીન કાર્ય કરી શકાય એમ નથી, એવું બહાનું આ વિષયનો ઉંડો વિચાર કર્યા પછી નિર્મલ્ય લાગે છે. તેટલા અગ્રેજ વ્યવહારિક પગલાં ભરવા અને કેળવણીનો પ્રચાર કેવી રીતે થઈ શકે તેવા ઉપાયો યોજવા તે ખાસ હરકોઈ કોમના નેતાઓ તેમજ કેળવાએલ વર્ગનું ખાસ કર્તવ્ય છે.

સ્વ. મ. ગોખલેના શબ્દો “કરોડો બાળકો જે કેળવણીની માયાળુ અસર નીચે ઉછરવાની રાહ જુએ છે, તેમનું શ્રેય એમની ઉપર આધાર રાખે છે. વ્યક્તિની વધેલી કુશળતા, બુદ્ધિની સાધારણ ઉચ્ચ સપાટી અને પ્રજ્ઞના મોટા સમુદો નૈતિક કેળવણી એ સર્વે કેળવણી સિવાય થઈ શકે નહિ” એ શબ્દો જૈનોએ ખાસ મનન કરવા લાયક છે અને ધ્યાન રાખવું જોઈએ કે કેળવણી દરેક જૈનના ઘરના ઉમરા સુધી લઈ જવી જોઈએ. એક અમેરિકન ધારા શાસ્ત્રીએ પોતાના દેશબંધુઓ આગળ બોલતાં કહ્યું હતું કે જો તેની પાસે પ્રભુના હુતનું ઢાલ હોય કે જે અસ્તિત્વ ધરાવતા બધા રાષ્ટ્રોને જગાડી શકે તો તેમના કાનમાં લગાડીને કહે કે “તમારા બાળકોને કેળવો, તમારા બધા બાળકોને કેળવો, તમારા બાળકોમાંના દરેકને કેળવો.” આ ભાવનામાં રહેલું ઉંડું રહસ્ય અને ડહાપણ સર્વકોઈ કબુલ કરે છે. કેળવણીના ક્ષેત્રને, પછી તે માધ્યમિક હોય કે ઉંચી કેળવણી હોય તો પણ, કાંઈ પણ

જૈનોમાં માધ્યમિક અને ઉચ્ચ કેળવણીના પ્રચાર કરવાની આવશ્યકતા. ૧૭૫

હદ હોવી જોઈએ નહિ. એટલી તો નિઃશંક વાત છે કે જૈનોની કેળવણીના સવાલને હાથ ધરનારા ખાતાના વ્યવસ્થાપકોના ધ્યાનમાં આસ હોવું જોઈએ કે કોઈ પણ કોમ અથવા પ્રજાના ભવિષ્યનો સર્વ આધાર હાલના શિક્ષણ લેતા વિદ્યાર્થીઓ ઉપર લટકેલો છે, અને તે હેતુથીજ કેળવણીનો બહોળો પ્રચાર કરવા તનતોડ પ્રગતિવાચક પ્રયત્નો કરવા જોઈએ; આવા દુરદર્શી વિચારને પરિણામેજ સ્વગ મગ ગોળલેએ આખા હિંદુસ્તાનના બાળકોને મફત અને ફરજિયાત કેળવણી અપાવવાનું જીવન-વૃત્ત લીધું હતું. જે કે જૈનોના કેળવણી બોર્ડ જેવી સંસ્થાએ આખી જૈન કોમના કેળવણીના પ્રચારને લગતો પ્રશ્ન હાથ ધર્યો છે તો પણ જે મહદ્ ઉદ્દેશ ધ્યાનમાં રાખી કાર્ય હાથ ધર્યું છે તે કમનસીબે પાર પાડવા ફતેહમંદ નીવડ્યું નથી. તોપણ જણાવવાને ખુશી ઉત્પન્ન થાય છે કે હાલમાં જૈન એજ્યુકેશન બોર્ડ તરફથી ઠરાવ કરવામાં આવ્યો છે કે મુંબઈની યુનીવર્સિટી સાથે જોડાયેલી હાઈસ્કૂલોનું લીસ્ટ મેળવી તે દરેકના હેડમાસ્ટર ઉપર એક વિનંતીપત્ર મોકલી આપવું કે જૈન શ્વેતાંબર મૂર્તિપૂજક વિદ્યાર્થી જેને અભ્યાસાર્થે મદદની જરૂર હોય તેમણે સરટીફિકેટ સાથેની અરજી જૈન એજ્યુકેશન બોર્ડના સેક્રેટરી તરફ મોકલી આપવી. પારસી જેવી એંસી હજારની વસ્તીની નાની સંખ્યા ધરાવનારી કોમ કેળવણી પાછળ જે પુષ્કળ નાણા ખર્ચ છે તેના પરિણામે અનેક કેળવાએલ અને આગેવાનોની સંખ્યા ધરાવવાને તે કોમ ભાગ્યશાળી થયેલ છે. જે કે છેલ્લા બે દાયકામાં કેળવણીના ક્ષેત્રમાં જૈન કોમમાં બોર્ડીંગો, બાળાશ્રમો, હોસ્ટેલ અને ખાનગી મદદથી અથવા બહાર સંભાવતોથી સ્કોલરશીપો મારફતે કેટલાક આગેવાનો અને કેળવાએલ તરફથી બુદ્ધિ બુદ્ધિ દિશામાં કેળવણીના પ્રચારાર્થે પ્રયાસો ચાલુ છે, છતાં પણ બાર લાખ જૈનોની વસ્તી તરફ જોતાં કેળવણીના ક્ષેત્રમાં જોઈએ તેટલી સંખ્યામાં જૈનોને આગળ પડતા જોઈ શક્યા નથી તે ખેદકારક બીના છે. મનુષ્યને જીવનમરણનો ભવોભવનો સવાલ જેવો ગંભીર અને ભારે લાગે છે તેટલોજ ગંભીર સવાલ કેળવણીથી એનર્જીય રહેતા કોમના બાળકો માટે, કોમના કેળવાએલ વર્ગને રહેવો જોઈએ, કારણકે સર્વમાન્ય નિતી બળવી રાખવાની ફરજ આ દુનિયામાં પરમે કૃપાળુ પરમાત્માએ પ્રત્યેક વ્યક્તિને શીરે મુકેલી છે અને તે ફરજમાંથી બ્રહ્મ થતાં તેને એક અથવા બીજી રીતે શિક્ષા થાય છે. વળી કેળવણીના ક્ષેત્રમાં પ્રયાસ કરનારાઓનું પ્રથમ કર્તવ્ય વિદ્યાર્થીઓની શિક્ષણ પ્રત્યેની કાળજી રાખવાની હોય છે; તેમજ વિદ્યાર્થીઓની બુદ્ધિ અને નિતિ સુધારવા પહેલા શરીરને તંદુરસ્ત અને મજબુત કરાવવાનું છે; આ બાબત મુંબઈ શહેરમાં શિક્ષણ લેતા જૈન વિદ્યાર્થીઓની શારિરિક તપાસ કરવાની શરૂઆત કરવાના ઇરાદાથી જૈન એસોસિએશન એફ ઈન્ડિઆનું ધ્યાન ખેંચ્યું હતું, પરંતુ તેનું કાંઈપણ પરિણામ આવ્યું નથી; આ બાબત ખાસ ધ્યાન આપવાની જરૂર છે, કારણ કે લુખ્યા અને કંટાળી ગયેલા

૧૭૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

બાળકોને શિક્ષણ આપવું અશક્ય છે. ઉત્સાહ પૂર્વક કાર્ય કરવાની શક્તિ કે ઉત્તમ ચારિત્રની આશા નબળા અને કઠંગા શરીરવાળા વિદ્યાર્થી પાસે રાખવી તે વ્યર્થ છે. પ્રો. હકસ્લી કહે છે કે—“કેળવણીની નીસરણી એવી હોવી જોઈએ કે બાળકને ગટ-રમાંથી ઉપાડે અને યુનીવરસીટી સુધી ચઢાવે.” માનસિક બુદ્ધિની સાથે શારિરિક શક્તિ ખીલવવાની હકીકત પહેલી ધ્યાનમાં રાખવી જોઈએ.

ઉપરના સંજોગો વચ્ચે જૈનોમાં માધ્યમિક અને ઉચી કેળવણીનો પ્રચાર થવા પામે તેવા ઇરાદાથી જૈન એજ્યુકેશન બોર્ડ તેમજ જૈન એસોશીએશન એફ ઇન્ડિઆનું ધ્યાન ખેંચવામાં આવ્યું છે કે, કેળવણીને લગતી નાણાની રકમો, જે તેઓની પાસે હસ્તી ધરાવતી હોય તેમનો ઉપયોગ, સરકારી કેળવણીખાતા મારફતે જે પ્રાંતોમાં લાયક વિદ્યાર્થીઓ માધ્યમિક કેળવણી લેતા અટકી જતા હોય તેવા લાયક વિદ્યાર્થીઓ માટે થાય તેવી ગોઠવણ કરવી. કારણ કે દરેક પ્રાંતવાર આવી સ્કોલરશીપો લાયક વિદ્યાર્થીઓને આપવામાં ન આવે ત્યાં સુધી કેળવણીનો પ્રચાર દરેક ઇલાકાવાર જૈનોમાં સરખી રીતે થયો ઘણો જ અગવડતા લાગે છે. દરેક શ્રીમંત જૈનો તરફથી આપવામાં આવતી સ્કોલરશીપો પણ આવી રીતે કેળવણીખાતા મારફતે તપાસ કરી લાયક વિદ્યાર્થીઓને આપવામાં આવતી હોય તો કેળવણીને લગતું પરિણામ ઘણું જ સંતોષકારક જોવા લાગ્યશાળી થઈ શકે. આવી રીતે સ્કોલરશીપોની વ્યવસ્થા કરી સરકારી કેળવણીખાતા મારફતે પત્ર વ્યવહાર ચલાવી લાયક વિદ્યાર્થીઓને તેનો લાભ મળે તે સારું એજ્યુકેશન બોર્ડનો આ કાર્ય માથે ઉપાડી લેવાના ઉપર દર્શાવેલ ઇરાવ મુજબ જે પ્રયાસ આદર્યો છે તેને જૈન શ્રીમાનો ટેકો આપશે એમ ઇચ્છું છું. હું ઇચ્છું છું કે આ બાબત કેટલે દરજ્જે આદરવા લાયક છે તે સંબંધી બીજા કેળવણી પામેલાઓ પોતાના વિચારોનો લાભ જનસમૂહ સનમુખ રજુ કરશે અને કોઈ અંધારણ વાળી યોજના કેળવણીના પ્રચાર અર્થે સુચવશે, તો કોમની સેવા બળવી ગણાશે. આ કેળવણીના બહોળા ફેલાવા માટેના સલાહને લગતો લેખ સમાપ્ત કરવામાં આવે તે અગાઉ ટુંકમાં જણાવવાનું કે કોમની આર્થિક ઉન્નતિનું મૂળ જે આગળ વધવાની આકાંક્ષા છે તેને પોષણ આપવા સારું ઉચી કેળવણીજ ઉપયોગી થઈ પડશે તેટલા સારું અજ્ઞાનતાનો અંધકાર જે આપણી જૈન કોમમાં વ્યાપી રહેલ છે તે દૂર થાય તે સારું સ્વં મં ગોખલેના કેળવણીનો ખરડો ધારાસભામાં રજુ કરતી વખતના શખ્દો જૈન કોમના હિતાર્થીઓએ ખાસ મનન કરવા લાયક હોવાથી ફરીથી જૈન કોમ સનમુખ રજુ કરું છું. સ્વં મં ગોખલેએ કહ્યું હતું કે “મારા સાહેબ, કેળવણીના વિશાળ સાર્વજનિક યોજનાજ બધી બધી દૂર કરશે અને નવું સ્વર્ગ તથા નવી પૃથ્વી ઉત્પન્ન કરશે એવી કલ્પના કરે એવો કોઈ પણ મૂર્ખ હશે નહિ, પુરૂષો અને સ્ત્રીઓ તેમ છતાં પોતાની અપૂર્ણતાઓ દૂર કરવા મથશે અને જીવન, અન્યાય અને દુઃખ

જૈનોમાં માધ્યમિક અને ઉચ્ચ કૅળવણીનો પ્રચાર કરવાની આવશ્યકતા. ૧૭૭

તથા સ્વાર્થ અને ટંટાનું દર્શન રજુ કરશે. અજ્ઞાનતા દુર થશે, માટે ગરીબાઈ દુર થઈ જવાની નથી અને સ્વદેશ હિતના તથા ઉદારતાના કાર્યોની જરૂર ઓછી થશે નહિ; પરંતુ કૅળવણીનો પ્રચાર થતાં અમારાં પ્રજા સમુહને જીવનમાં વધારે સારી તકો મળી શકશે. દરેક પ્રયત્નો માટે, પછી તે અધિકારી હો કે ખીનઅધીકારી, લોકોના સંબંધને માટે, તેમની સામાજિક પ્રગતિ માટે તેમની નૈતિક સુધારણા માટે સાર્વદેશીય કૅળવણી ફતેહની સારી અશાઓ આપશે. મારા સાહેબ! હું બાણું છું કે મારો ખરડો દિવસ પૂરો થાય તે પહેલાંજ ફેંકી દેવામાં આવશે. હું ફરિયાદ કરતો નથી, મને નિરાશા પણ થશે નહિ, મને હમેશ લાગ્યું છે અને મેં વારંવાર કહ્યું પણ છે કે ચાલુ નંશના અમે સર્વ પુરૂષો અમારા દેશના બંધુઓની સેવા અમારી નાસીપાસીથીજ કરવા માંગીએ છીએ. તેમની ફતેહથી દેશની સેવા કરનારા સ્ત્રી પુરૂષો હવે પછી આવશે. પ્રગતિની કુચમાં અમને જે સ્થાન આપવામાં આવ્યું છે તે અમારે ખુશીથી સ્વીકારી સંતોષ માનવો જોઈએ. જ્યાં સુધી એના મૃતસ્વરૂપો ને પગથીઆ તરીકે લઈ એક નવીન ધારો જે આખા દેશમાં કૅળવણીનો પ્રકાશ ફેલાવે તે પસાર થશે ત્યાંસુધી આજે નાંખી દીધેલો ખર્ડો ફરી ફરીને પાછો આવશે; એમ પણ બને કે આ ધારણા ખરી ન પડે. એમ પણ બને કે આપણા પ્રયત્ન આડકતરી રીતે પણ મહાન કાર્ય આપણા અંતઃકરણમાં છે તેને વધારવા માટે કાંઈ કરી ન શકે અને દરિયા કીનારાની રેતીમાં હળ ફેરવવા જેવું પણ થાય; પરંતુ મારા સાહેબ, અમારી મહેનતનું છેવટ ગમે તે આવે છતાં એક વાત તો સ્પષ્ટજ છે કે અમે અમારી ફરજ બજાવી છે એમ માનવાનો હક્ક અમનેજ રહેશે, અને જ્યાં ફરજની આજ્ઞા સ્પષ્ટજ છે ત્યાં મહેનત કરીને નાસીપાસ થવું તે મુદ્દલ મહેનત નહિ કરવા કરતાં વધારે સારું છે. ” નરોત્તમ ખીંડ શાહ.

અન્યોક્તિ સમક.

(સંસ્કૃત ઉપરથી અનુવાદ.)

લે૦ રા. રા. “ પદ્મજી ” (ભાવનગર.)

શાદ્દલવિકીકિત.

જેનો ઉદ્ભવ ક્ષુદ્ર વસ્તુથી થયો જે તુચ્છ લેખાય છે,
જે ભૂમિતલમાં વિલીન રહીને પાયેથી છુંદાય છે;
જેનો અસ્થિર વાયુ એ ગુણ વિના ઉદ્ધાર આજે કયો,
તે મોટા ક્ષિતિભૂત તણા શિરપરે ધૂલિ વિરાજે ભુઓ.

* * * * *

૧૭૮

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

ભાઈ બાવળ ! કંટકાવૃત કરે કાં શિર ઉચું નભે ?
 પ્રાપ્તિ ક્ષુદ્ર કૂળો તણી થઈ અરે કાં ગર્વ તંમાં ધરે ?
 દષ્ટિ કાંઈ નૌચી કરી નિકટમાં આંખો નિહાળી તું જો,
 પામ્યો અમૃતમિષ્ટ છે કૂળ છતાં કેવો નમી છે રહ્યો. ૨

એકાંતે વનમાં શૃગાલ નિરખી આરે મૃગાશ્રીપને,
 ભીતિ કંપથી નહાસતાં ધીરજ કંઈ ધારી કહે તેહને;
 માર્યા છે દશ વ્યાઘ્ર તેર ગજ ને માર્યા હરિ પાંચ છે,
 બાણે તે સહુ દેવ આજ તુજનું આવી ગન્યું છે ખરે. ૩

સુણી સિંહ શૃગાલ વાક્ય હસતાં બોલ્યો અહાનાદથી,
 બા, બા, મિત્ર શૃગાલ ! યુદ્ધ કરવું તું સાથ મહારે નથી;
 છત્યો મ્હેં હરિને કહે જગત્માં બલ તહારું કલ્યાણ હો,
 બાણે છે બલ સિંહ જંબુક તણું જે છે વિવેચી જનો. ૪

વસંતતિલકા.

અમ્બુધિ ! કેમ બહુ ગર્જન તું કરે છે ? શું સ્વપ્ન ક્ષેપ પણ ત્હેં જનનું કર્યું છે ?
 વારિ સરિત જલદનું લઈ આરું કીધું, જેથી નહિ તૃપ્તિને કદો કામ આબ્યું. ૬

આ સ્થાનમાં બધિર લોક બધા વસે છે, ત્યાં લાલ કૃન્નિવશી કોકિલ ? શું ત્હને છે ?
 કાળો નિહાળી તુજ વણું ગણે ત્હને જો, એ, કાક તો તું મનમાં ન કપીશ ધોળો. ૭

જ્ઞાતિ સંસ્થા વિષે વિચારણીય મુદ્દાઓ.

લખનાર:-રા. માવજી દામજી શાહ.

ધાર્મિક શિક્ષક, બાણી પી. પી. જેન દાહરકલ-સુખમ.

એ તો સુનિશ્ચિત છે કે પૃથક્ પૃથક્ વિસ્તરેલી જ્ઞાતિઓનો જ્યાંસુધી ઉદય થયો નથી, ત્યાંસુધી દેશોદય થયો અસંભવિત છે. હિંદ-જ્ઞાતિ સંસ્થાની માંની પ્રત્યેક જ્ઞાતિ પોતપોતાના ગ્રંથોનો નિશ્ચલ પોતેજ આવશ્યકતા. લાવે તો દેશોદયનું દર્શન દૂર છે એમ કોણ કહેશે ? આ જના કેળવાયલા ગણાતા ભારતના કેટલાએક સુપુત્રો (!) એમ કહે છે કે “ દેશોદય સાધવામાં જ્ઞાતિ સંસ્થા એ કંટકરૂપ છે. જ્ઞાતિને લીધે આપણે પછાત સ્થિતિ ભોગવીએ છીએ, જ્ઞાતિનાં બંધનો તોડવાનો યુગ આવી પહોંચ્યો છે. ” ભારતના આ સુપુત્રો (!)ને પ્રત્યુત્તરમાં કહેવાની આવશ્યકતા છે કે

જ્ઞાતિ સંસ્થા વિષે વિચારણીય મુદ્દાઓ.

૧૭૯

જ્ઞાતિની સંસ્થા એ એક દૃષ્ટિએ અતિ ઉપયોગી છે. આજે ભિન્ન ભિન્ન સોસાય-ટીઓ, મંડળો, સમાજો, એસોસિએશનો અગર એવું જે કંઈ તમે જોઈ શકો છો, તે જ્ઞાતિતુંજ બીજું સ્વરૂપ છે, તેનોજ બીજો આકાર છે. ફેરફાર પામેલું બંધારણ છે. વિચારશીલ, દીર્ઘદર્શી પૂર્વજોએ જ્ઞાતિની સંસ્થા નિયત કરેલી છે, તેમાં ઘણું મહત્ત્વ સમાયલું છે. જ્ઞાતિ બાંધવાનો તેમનો ઉદ્દેશ કેવળ દેશોદયમાં પોતાનો તે દ્વારા હિસ્સો આપવો એજ સમાયલો હતો, પરંતુ કાળક્રમે આજે જ્ઞાતિમાં કેટલાં-એક અનાવશ્યક બાંધનો પાછળથી ધુસી ગયાં છે, તેથી સદંતર જાતિસંસ્થાને તોડી પાડવા કરતાં ઉચિત છે કે ‘જ્ઞાતિપ્રવિષ્ટ કુરીવાજોતું’ નિકંદન કરવું જોઈએ, જ્ઞાતિ સંસ્થાની આવશ્યકતા પરત્વે ઉપરોક્ત કથન રજુ કર્યા બાદ જ્ઞાતિને ઉન્નતિના માર્ગે ચડાવવાના કયાં કયાં સાધનો છે ? પ્રિય વાચકો ! ચાલો ! એ મહત્ત્વના પ્રશ્ન પર આપણે વિચાર કરીએ.

જ્ઞાતિજનોને ઉન્નતિના માર્ગે ચડાવવાનું કાર્ય અતિશય સરલ નથી. આ કાર્ય અલ્પકાળમાં સિદ્ધ થઈ જાય તે પણ કલ્પના બહારની વાત છે. જ્ઞાતિની ઉન્નતિના અભિલાષી જનોએ જરૂર લક્ષ્યમાં રા-કેમાં સંસ્કારો ખવું જોઈએ કે ‘તેઓમાં દૃઢતા, નૈતિક હિંમત, સહનશીલતા રોપવાની જરૂર. કાર્યદક્ષતા અને ખસુસ કરીને ધૈર્ય, આટલા ગુણો હોવા અવશ્યના છે. ઉક્ત ગુણોને જ્ઞાતિહિતેચ્છુ જનોએ પોતાના જીવનમાં જોતપ્રોત કરવા જોઈએ.

એ તો દેખીતુંજ છે કે ‘જ્ઞાતિના યા દેશના ઉદયની આશા યુવકવર્ગની જોલાદ પર વિશેષ આધાર રાખે છે, વસ્તુતઃ કોમળ મગજ પર જ્ઞાતિ ઉદયના સૂત્રોનાં સંસ્કારો સરળતાથી અને વિલંબ વગર પડી શકે છે, આથી જ્ઞાતિનાં બાળ-કોમાં સુસંસ્કારો રોપવાની અનિવાર્ય અગત્ય એ માતાપિતાઓએ સૌથી પ્રથમ લક્ષ્યમાં રાખવા જેવી બાબત છે.

જ્ઞાતિ ઉદયના સાધનો પૈકી બીજો મુદ્દો એ છે કે જ્ઞાતિના યુવાનવર્ગે, હાલની કેટલીએક સમાજાન્તઃ પ્રવિષ્ટ કુરૂદીઓ દૃષ્ટિગોચર થાય છે, યુવકોએ મક્કમ બ-તેની સ્હામે સાચું અને દૃઢતાપૂર્વક યુદ્ધ (Crusade) નવાની અગત્ય. મચાવવાની જરૂર છે અને તેને માટે કેટલાએક નિયમોમાં અતિશય મક્કમ બનવાની જરૂર છે. દાખલા તરીકે:—બાળ-લગ્ન એ પ્રથા હાનિકારક છે. એ વાત હાલની જોલાદને સમજાવવાની જરૂર રહી નથી, આપણે માનીએ છીએ કે હાલની ભારતીય પરિસ્થિતિ પ્રમાણે પંદર, સત્તર કે તેથી નાની વય એ નહાની, અપરિપક્વ, સ્વાવલંબન વગરની અને અભ્યાસ યોગ્ય

૧૮૦

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

વય છે, એ વયમાં આવતાં લગ્નની ઝુંસરીએ જોડાવું એ કોઈ રીતે વ્યાજબી નથી, છતાં દહાવો લેવાની ખાતર, કે ન્હાની વહુને ઘરમાં લાવી, સાસુના માથા પરનો ઘોળો ઉતારવાની સ્વાર્થવૃત્તિની ખાતર, ઉપર કહેલ બાળવયમાં માતા પીતા આપણું (યુવકોનું) લગ્ન કરવા હીલચાલ કરી રહ્યા હોય ત્યારે યુવકોની ફરજ છે કે ‘તેમના પોતાના લવિષ્યના લાલોની ખાતર કિંચિત્કાળ પણ સુંગા ન બેસી રહેવું’ જોઈએ, પરંતુ તે પ્રસંગે યા તો તે વાતની પોતાને ખબર પડતાં તત્કાળ નમ્ર પણ મધુર ભાષામાં દુઢાવ્રહ્મી બનીને માતૃપિતા સમક્ષ નિવેદન કરવું જોઈએ કે, “પૂજ્ય પિતા શ્રી! આપ માફ બાળવયથી આજસુધી પાલન પોષણ કરી હિત ઈચ્છતા આવ્યા છો, હવે મારી યુવાવસ્થા અને ઉત્તરાવસ્થાનું પણ હિત ઈચ્છતા હો તો કૃપા કરી મારી આ બાળવયમાં મારા લગ્ન કરવાની આપને હું “સાફ ના પાડું છું” “મને માફ કરજો, મારો સમય અભ્યાસનો છે, મારા “બાહુબળથી” તરવાનો સમય હજી હવે મને પ્રાપ્ત થવાનો છે. મારા પગપર ઉભા રહેવાની તાકાત હજી હવે મારામાં આવવાની છે, માટે કૃપાકરી મારી પચીશ વર્ષની વય થતાં સુધી આ લગ્નની ભાંજગડમાં “પડ્યો નહિ, એ મારી નમ્ર પણ આગ્રહ પૂર્વક વિનંતિ છે, આટલું કહેતાં છતાં પિતાજી પોતાનો કમ્પો ખરો કરવા માગતા હોય તો દેશના હિતની ખાતર પણ જરા વધારે મક્કમ બનીને-દુઢતા લાવીને રહેવાની જરૂર છે અને કોઈ પ્રકારે પણ લગ્ન ન કરે, અને અયોગ્ય વયે સંસાર ગર્ભમાં ન પાડી દે એ સંભાળવાની ખાસ જરૂર છે. આ માત્ર એકજ પ્રસંગ દુઢતાના ઉદાહરણ તરીકે રજૂ કર્યો છે, આવા અનેક પ્રસંગે સાવધાન રહેવાની ખાસ સૂચના છે.

ત્રીજો મુદ્દો એ લક્ષ્યમાં લેવા યોગ્ય છે કે જ્ઞાતિની સ્ત્રીઓનો મોટો ભાગ અજ્ઞાન દશામાં સળકતો જેવામાં આવે છે, આ અજ્ઞાનતા સ્ત્રી કેળવણીનો વ્ય- એ એક પ્રકારનો શ્રાપ છે, કલંક છે. અરે ! ભયંકર દૂષણ વહાડ પ્રસાર થવા છે. આ શ્રાપ કલંક અને ભયંકર દૂષણમાંથી મુક્ત થવાની અગત્ય. અને ગાર્ગી, મૈત્રેયી, સરસ્વતી અને લીલાવતી જેવાં વિવિધ શક્તિ સંપન્ન નારીરત્નો પેદા કરવા માટે સ્ત્રી કેળવણીનો ઘટ્ટી દિશામાં પ્રસાર કરવાની અનિવાર્ય અગત્ય છે, સ્ત્રીઓ જ્યારે કન્યા વયમાં હોતી, ત્યારે તેઓને મળેલું શિક્ષણ સ્ત્રી વયમાં આવતાં અર્ધદગ્ધ સ્વરૂપ ધારણ કરે છે, પરિણામે અજ્ઞાનતામાંથી ઉત્પન્ન થતાં દૂષણો (જેવાં કે-દેખાદેખી વાંદરીયા નકલ, કુસંસ્કાર અને આચાર-વિચારની ભ્રષ્ટતા) દષ્ટિગોચર થાય છે. આ મહા ભયંકર વ્યાધિમાંથી છુટકારો મેળવવા સ્ત્રી કેળવણીની યોગ્ય દિશા ભારતીય

જ્ઞાતિ સંસ્થા વિષે વિચારણીય મુદ્દાઓ.

૧૮૨

પરિસ્થિતિ પ્રમાણે નિશ્ચિત કરી સ્ત્રીઓમાં કેળવણીનો સારો પ્રસાર થવો આવશ્યક છે, આમ થવાથીજ આપણી ભાવિ પ્રજાનું જળકૃતું, તેજોમય અને આશામય ભવિષ્ય નિર્માણ કરવા ભાગ્યશાળી થઈશું, પરંતુ સ્ત્રીઓની—અરે ! એક અગત્યના અંગની દરકાર કરવામાં પછાત પડીશું, તો અર્ધાંગવાયુ-પક્ષઘાતના રોગથી આપણે પટકાઈ પડીશું, માટે સાવધાન રહેવાની જરૂર છે.

આથી મુદ્દો એ છે કે, વૃદ્ધ વિનિર્મિત જ્ઞાતિ બંધારણ પરાપૂર્વથી ચાલ્યું આવે છે. તેનો અભ્યાસ જ્ઞાતિના યુવકો કરી શકે તેવી યોજના જ્ઞાતિના કુરીવાળો- થવી જોઈએ, એવો નિયમ છે કે જ્ઞાતિ બંધારણનાં સૂત્રો નો નાશ કરવો નિયમોમાં દેશ, કાળ, ભાવ અને ક્ષેત્રના પરિવર્તન પૂર્વક જોઈએ. તેમાં યથોચિત ફેરફાર કરવાની જરૂર પણ રહે છે, તો હાલનાં જ્ઞાતિના સૂત્રોમાં જે ઘટિત ફેરફાર કરવો ઉચિત હોય તો બેશક તેમ કરવાની જ્ઞાતિ જનોને પરવાનગી મળવી જોઈએ. ઓગણીશમી સદીના સંજોગોને અનુસરી બાંધવામાં આવેલા સૂત્રો વીસમી સદીમાં ચાલવાં જોઈએજ, એ કથન જ્ઞાતિ બંધારણના નિયમોથી વિરુદ્ધ છે. સમયાનુસાર ઘટતો ફેરફાર કર્યા વગર ચાલેજ નહિ. જે ફેરફાર કરી યા તો ઘટતી છુટછાટ મૂકી વર્તન ન ચલાવવામાં આવે તો વૃદ્ધો-જ્ઞાતિના નેતાઓ-અગ્રેસરોનું માનપાન સચવાવું એ દુર્ઘટ થઈ પડે એ દેખીતું છે, એટલુંજ નહિ, પરંતુ મતમતાંતર, અને તકાં એક નાની સરખી જ્ઞાતિમાં પણ પડવાનો પ્રસંગ ઉભો થાય તો ઘણું નુકશાન થાય એ દેખીતું છે.

જ્ઞાતિનાં ઉદ્યોગનાં સાધનો પૈકી પાંચમો મુદ્દો એ સંભાળવાનો છે કે જ્ઞાતિ સેવાના લિંગલિંગ ક્ષેત્રોમાં યુવકોએ, સંપૂર્ણ વિચાર, પો- જ્ઞાતિ સેવાનાં લિંગ તાની લાયકાત, અને બહાદુરીથી યા હોમ કરીને કૂટી પડવું લિંગ ક્ષેત્રોમાં યુવ- જોઈએ. જ્ઞાતિને યુવકોની સેવાની જે કાળના આવશ્યકતા કોએ કૂટી પડવાની હોય તે કાળના યુવકો મોજશોખમાં મશગુલ બન્યા હોય, જરૂર. વિલાસ પ્રિય જીવન ગુજારતા હોય, અહિનિંશ સ્વાર્થ સાધવામાં મર્યા રહેતા હોય એવા યુવકોનું જીવન સેવાના

રંગથી રંગાયલું નહિ હોવાથી વ્યર્થજ સમજવું જોઈએ. જ્ઞાતિના ઉદ્યોગના સ્તંભભૂત વસ્તુતઃ યુવકો છે. યુવકોની નસોમાં નવીન રક્ત સંચાર કરી રહ્યું હોય છે, જે એ નવીન રક્તનો સદુપયોગ કરવામાં આવે તો તેમનું મન જ્ઞાતિહિતના પ્રશ્નોમાં ગુંથાયલું રહેવાથી જ્ઞાતિનો ઉદ્યોગ તેમનાથી દૂર ગણી શકાય નહિ. ધારો કે-જ્ઞાતિમાં કેળવણીનો અભાવ છે, યા તો વાસ્તવિક કેળવણી જ્ઞાતિજનોને મળતી નથી આ મુદ્દાને માટે

૧૮૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

યુવકોની ફરજ છે કે તેઓએ પોતાના અનુકૂળ સમયે વાંચનદ્વારા, વાર્તાદ્વારા, શિ-
ખામણીદ્વારા કે અક્ષરજ્ઞાનદ્વારા પણ કેળવણી આપવા પગલાં ભરવાં જોઈએ, અને
કેળવણીની આવશ્યકતા માટે જેમ અને તેમ જ્ઞાતિમત કેળવવો જોઈએ, આવો
ખીજો મુદ્દો લઈએ—ધારા કે જ્ઞાતિમાં જ્યારે બાળલગ્નની પ્રથા શરૂ હોય છે, ત્યારે
સેવાના ક્ષેત્રમાં યાદોમ કરવા ઇચ્છનાર યુવકોએ શું કરવું જોઈએ ? એ પ્રશ્ન ઉપ-
સ્થિત થયો, તેના ઉત્તરમાં તેઓએ લક્ષ્યમાં રાખવું જોઈએ કે—જેમ અને તેમ
મોટી સંખ્યામાં બાળલગ્નના હાનિકારક પરિણામો લોકસમૂહ સમક્ષ રજૂ કરવા
અને કાચા કુમળા બાળકોના મગજમાં નાનપણથી ઠસાવવું કે “તમારા માતૃપિતા
તમારા બાળપણમાં વિવાહ કરવાનું કહે તો દૃઢતાથી તેમને સાફ ના પાડ્યો.” આ રીતે
મક્કમપણું ધારણ કરવાથી કેળવણી, બાળલગ્ન નિષેધકાલીનચાલ વગેરે પ્રશ્નો વિષે કંઈક
અજવાળું પાડી શકાય. અને આ વિષયમાં જ્ઞાતિખંધુઓએ સમગ્ર બાળથી પ્રયત્ન
કરવા પાછળ લાગી જવું જોઈએ, જે પ્રયત્નની કચાશ હોય તો ફળ પણ કાચું
આવે અને પ્રયત્ન યોગ્યમાર્ગાનુસારી હોવા સાથે દૃઢતાપૂર્વક આરંભાયો હોય તો
ફળ પણ બરાબર પકવ આવવાનો સંભવ રહે છે. જ્ઞાતિપ્રવિધ કુરીવાજોને દૂર ક-
રવાનું જ્ઞાતિના યુવકો વિશેષ પ્રકારે સાધી શકશે. માટે તેઓએ ખાસ આ બાબતનો
દાર્શનિક અભ્યાસ કરવો જોઈએ, અને જે જ્ઞાતિમાં પોતાનો જન્મ થયો હોય, તે
જ્ઞાતિનું ભલું ઇચ્છના અને કરવાપૂર્વક જ્ઞાતિત્રણ ચૂકવવાની ખરેખરી અગત્ય ગણાય.

જ્ઞાતિ ઉન્નતિના સાધનો પૈકી છઠ્ઠો અને અતિ અગત્યનો મુદ્દો એ લક્ષ્યમાં
રાખવા યોગ્ય છે કે—જ્ઞાતિખંધુઓએ ઔદ્યોગિક વિકાસ
જ્ઞાતિખંધુઓએ પાછળ સતત લક્ષ્ય આપવું જોઈએ. જે જ્ઞાતિખંધુઓ ઉદ્યોગ
ઔદ્યોગિક વિકાસ ધંધામાં પછાત દશા ભોગવતા હોય તેઓ દુનીયાની હરો-
પાછળ ધ્યાન આ- લમાં વધુ વખત અસ્તિત્વ ધરાવી શકતા નથી, કદાચ અ-
પવાની જરૂર. સ્તિત્વ ધરાવતા જણાય, તો પણ મોટે ભાગે તેઓને
દાસત્વની ગેડીમાં જકડાવું પડે છે. મનુષ્યનું મનુષ્ય તરિ-
કેનું અધારણ જોતાં મનુષ્ય એ દાસત્વ માટે સરજાયેલો નથી, પરંતુ સ્વતંત્રપણે
તેમજ સ્વાશ્રયીપણે—પોતાના પગપર ઉભો રહીને, શારીરિક, માનસિક અને આ-
ધ્યાત્મિક વિકાસ કરવાને જન્મેલ છે. આમ હોવાથી દાસત્વથી તેને દૂર રાખવા
સારું સ્વતંત્ર તેમજ સ્વાશ્રયીપણે જગતની સંક્રમાં રહી પોતાનો સર્વ પ્રકારે ઉદય
સાધવા માટેનું અગત્યનું સાધન—વ્યાપાર—ઉદ્યોગ—ધંધાની બાબતમાં ઉચ્ચ દશા
ભોગવતો હોવો જોઈએ. એ તો સાધારણ નિયમ છે કે ‘કમે કમે આગળ વધાય.
એકદમ વ્યાપારતા વિસ્તીર્ણ ક્ષેત્રમાં કૃદ્ધી પડાતું નથી, પરંતુ પ્રથમ તો કોઈ એક

વર્તમાન સમાચાર.

૧૮૩

વ્યાપારીને ત્યાં અમુક સમય ઉમેદવાર તરીકે રહેવું પડે, ત્યારબાદ વિશેષ લાયકાત પુરવાર થતાં તેને અમુક પગાર પર ગ્રહાવવામાં આવે, અને તે દરજ્જા પર પણ પોતાની કાળેલિયત અતાવવામાં આવ્યાથી દૈવયોગે દુકાનમાં તેનો અમુક હિસ્સે ભાગ પણ નિયત કરવામાં આવે, અને પછી આગળ વધતાં તે સ્વતંત્ર વ્યાપારી થવા પણ શક્તિમાન થાય છે, વ્યાપાર વિષયક ક્ષેત્રની આ પરિસ્થિતિ હોવાથી તેમાં ઉતરનાર જ્ઞાતિબંધુઓએ ધૈર્યને ટકાવી રાખવાની અતિશય જરૂર છે. આ ક્ષેત્રદ્વારા જ્ઞાતિબંધુઓનો ઉદય સાધવાનો એક માર્ગ એ પણ છે કે- ‘ પોતે વ્યાપારી હોય તો પોતાના જ્ઞાતિ બંધુઓને જ લગભગ નોકરી કરવાની તક આપવી, અને તેના શિક્ષક રૂપે બનીને તેના કાર્યમાં થતી વિવિધ ભૂલો સુધારવાની લાગણી રાખીને ભવિષ્યમાં તેને પોતાનું અગર પોતાના જેવું પદ ભોગવવા ભાગ્યશાળી બનાવવો. આમ થવાથી જ્ઞાતિબંધુઓનો આર્થિક સ્થિતિ સુધરશે, જ્ઞાતિજનો વ્યાપારના વિસ્તીર્ણ ક્ષેત્રમાં પોતાનું નામ કાઢશે અને તેઓ દુનીયાની કોઈ પણ જ્ઞાતિની હરોલમાં પોતાનું સ્થાન નિયતરીતે સ્થાપવા શક્તિમાન થશે. ઉપસંહારમાં જણાવવું જોઈએ કે જ્ઞાતિની ઉન્નતિ સાધવાને અંગે આ છ મુદ્દાઓ આપ સમક્ષ રજુ કરેલ છે, લગભગ આ છ મુદ્દાઓમાં બીજી બાબતોનો સમાવેશ થઈ જાય છે, જ્ઞાતિજનોએ ખાસ લક્ષમાં રાખવું જોઈએ કે આ છ મુદ્દાઓનો ખરાબર અભ્યાસ કરી “ જાગ્યા ત્યારથી સવાર ” ગણી તેનો અમલ કરવામાં આવે તો લેખકને સંપૂર્ણ વિશ્વાસ છે કે જ્ઞાતિનો ઉદય થવો એ હસ્તામલકવત્ વાત છે. એટલું જ જ્ઞાતિબંધુઓની સેવામાં નિવેદન કરી અહિં વિરમું છું.

ૐ. જ્ઞાન્તિ:

વર્તમાન સમાચાર.

પ્રાતઃ સ્મરણીય શ્રીમાન મૂનિરાજશ્રી મણિવિજયજી મહારાજના શિષ્ય વયોવૃદ્ધ શાંતમૂર્તિ પંન્યાસજી શ્રીમદ્ સિદ્ધિવિજયજી મહારાજને શ્રી મહેશાણામાં મહા શુદ્ધ પુણ્યવારના રોજ આચાર્ય પદવીથી અલંકૃત કરવામાં આવ્યા છે, તે સાથે ત્યાં ઉપધાન વહન પણ થયેલા હોવાથી આ બંને પ્રસંગો નિમિત્તે અઠ્યામહોત્સવ અને દિક્ષામહોત્સવ પણ સાથે થયેલ છે, તે પ્રસંગે અનેક મુનિમહારાજઓ સાથે બહાર ગામથી અનેક જૈન બંધુઓ આ ઉત્તમ ધાર્મિક પ્રસંગ ઉપર આવેલા હોઈ ત્યાં શાસનની ઉન્નતિ થઈ છે, આ માટે અમે અમારો આનંદ જાહેર કરીએ છીએ, પરંતુ એટલું પ્રસંગોપાત જણાવવાની જરૂર જણાય છે કે જેમ આવા માંગદ્ય પ્રસંગે હજારો પૈસા ખર્ચવામાં આવે છે તેમ અત્યારે ચાલતા ભયંકર દુષ્કાળને લઈને મનુષ્યને ખાવાને અનાજ પહેરવાને કપડા અને દોરોને ધાસ નહીં મળવાથી મરણ શરણ આપ છે તેને માટે આ

૧૮૪

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

અપૂર્વ પ્રસંગે વિચાર કર્યો હોય તો ખુશી થવા જેવું છે, પણ જો આ વિકટ પ્રસંગ યાદજ ન આવ્યો હોય તો જોને દયા માટે કવી લાગણી છે તેમ છતર એલે તે બનવા જેવું છે.

અત્યારે તો ભયંકર દુષ્કાળ ચાલે છે તે માટે જેમ બને તેમ તે કાર્યપ્રસંગ ધ્યાનમાં લેવાનો છે, પરંતુ તે સિવાય અમો તો અમારા દરેક ધર્મગુરુઓને હવે નમ્રવિનંતિ કરીને કહીએ કે આવા પ્રસંગોએ જો વરધોડા અને સ્વામીવાત્સલ્ય વગેરેજ ગમતા હોય તથા તેમાંજ માત્ર પૈસા ખરચવાથી અમારી અગત્ય વધતી હોય તો કૃપા કરી તેવા ધાર્મિક પ્રસંગોએ આપ કૃપાળુ ધર્મ ગુરુઓએ જોતી જરૂરીયાત હાલ છે તેવા શ્રાવક ક્ષેત્રની ઉન્નતિ માટે થોડી રકમ કંઠાવવા ઉપદેશ આપવાને નમ્રવિનંતિ કરીએ છીએ અને બીજા કાર્યોને ગૌણતામાં મુકવાની જરૂર લાગતી હોય તો તેને બદલે જરૂરીયાતવાળા, ખાતામાંજ માત્ર અમારા પૈસા ખરચવાનો ઉપદેશ આપવા નમ્રવિનંતિ છે. હાલના પ્રસંગોએ શ્રાવકક્ષેત્રની ઉન્નતિને (તેમના વિદ્યાભ્યાસ, આરોગ્યતા, ભુખમરાથી પીડાતા બંધુઓને ધંધે લગાડી તેમાંથી બચાવવા વગેરે) માટેનો જ્યાં સમય વર્તે છે, ત્યાં આવા અપૂર્વ પ્રસંગોએ વરધોડા સ્વામીવાત્સલ્ય વગેરે કાર્યોને હવે ગૌણતામાં મુકી તેમાં પૈસા ઓછા કેમ ખરચાય અને શ્રાવકક્ષેત્રની ઉન્નતિ માટે પણ થોડો ખર્ચ અથવા થોડી ઘણી રકમ આપવાની જરૂરીયાત છે; ત્યાં અપાવા જોઈએ, છતાં તેને જો ન સંભારવામાં આવે તેમજ તે ક્ષેત્રની દિશા તરફ જરૂર છતાં ન જોવામાં આવે તે કેટલું સમયને અનુગ્રિત છે, જ્યાં આવા મહોત્સવાદિ પ્રસંગોની જરૂર હોય ત્યાં આ ખાતાને પણ ધ્યાનમાં લેવાની જરૂર છે, જો ન બંધુઓ સમયને ક્યારે ઓળખતા શીખશે ?

લગ્નાદિ પ્રસંગે અખીલ.

સ્વામિ ભાઈઓના ઉદ્ધાર અર્થે પાંચસો રૂપીઆ લાખ રૂપીઆ ખરોખર છે.

પરોપકારાય સર્તાં વિભૂતયઃ ॥

ભાઈ ! જરા આ તરફ નજર તો કરો, એમાં બંનેના લાભની વાત છે. જેનોતી શું બહોજલાલી ? જ્યાં ભુઓ ત્યાં ઉત્સવ, લગ્ન મહોત્સવ. શું સંસારમાં લક્ષના લ્હાવા જેવો બીજો કોઈ લ્હાવો છે ? તેના મહોત્સવ જેવો બીજો કોઈ મહોત્સવ મનાય છે ? જ્યાં ભુઓ ત્યાં લગ્નની ધામધુમ, કોઈ ઘરોમાં નવા નવા રંગોથી ઘર રંગાતા હોય, તો કોઈ ઘરોમાં ઉત્તમ પ્રકારની ખાવાની, પીવાની, પહેરવાની વિધ વિધ પ્રકારની સામગ્રીઓ તૈયાર થઈ રહી હોય, તો કોઈ ઘરોમાં, ધવલ મંગળ, ગીતગાન, પ્રભાતીયાં વીગેરે ઝીણા મીઠા સુરથી ગવાઈ રહ્યાં હોય, તો કોઈ ઘરો આગળ નવાં નવાં વિધ વિધ પ્રકારનાં વાજાંત્રો ભુદા ભુદા રાગ રાગણીઓનાં યાગી રહેલાં હોયતો કોઈ ઘરોમાં સગાંવહાલાં, સંબંધીઓ, મીત્રા વીગેરેનું હાલતી અપટ્ટુડટ (up to date) ફેસન પ્રમાણે આતિથ્ય થઈ રહેલું હોય, નવા નવા મન ગમતા મિષ્ટાન્ન, પકવાન વિગેરે જમાતા હોય, ગામનાં બહાર રસ્તાઓનો અને ઘરોનો ઈંદ્રાપુરી જેવો અદ્ભુત દેખાવ થઈ રહ્યો હોય, ને જ્યાં આવી આવી મઝાઓમાં જોનો લીન થઈ રહ્યા હોય ત્યાં પછી ગરીબ નીરાધાર, અશક્ત સ્વામી ભાઈઓની કોણ દરકાર કરે ! અરે ! તેનો વિચાર કરવાનો પણ વખત ક્યાંથી મળે ? ખરેખર તે ગામોના નીરોપ યાજકોનો તો તે દીવસોનો આનંદ જરૂર અનુપમ અને અદ્વિતિય હશે ! ભારે શું આપણા સ્વામી ભાઈઓના નિર્દોષ અને પવિત્ર યાજકો (પ્રભુચારીઓ) જે

વર્તમાન સમાચાર.

૧૮૫

જે શ્રીસિદ્ધક્ષેત્ર પાલીતાણામાં રોશનની પાસે શ્રી યશોવિજયજી જૈન ગુરૂકુળમાં ઉંચા પ્રકારની પ્રાથમીક અને માધ્યમીક ફળવણી અને ધાર્મિક લે છે તે તરફ નજર આવા સોનેરી મનાતા લગ્નના અવસરમાં શું તેઓ નહીં કરે? આમ લાખો રૂપીઆ ખર્ચી સંસારનો દહાવો લેવા ભાઈઓ તમો તત્પર થઈ રહ્યા છો, તો શું આ આપણા સ્વામી ભાઈઓના પવિત્ર બાળકોને યથાશક્તિ તુરત મદદ કરી ભવો ભવના પવિત્ર દહાવો સાથે સાથે લેવા લેવા તત્પર નહીં થાઓ? ના, ના, જરૂર હોય, જરા ઉઠો, ને મદદ કરવા તૈયાર થાઓ. ધર્મના કાર્યોમાં પ્રમાદ કદી કરવો નહીં એવું શાસ્ત્રમાં પણ પ્રમાણ છે. તો ખાત્રી છે કે આ અમારી નત્ર વિનંતીનો તમો અંતઃકરણથી સત્કાર કરશોજ.

લીંઠ સેવકા,

શ્રી. ય. વિ. જૈન ગુરૂકુળ
હેડ ઓફીસ.
નં. ૩૬૬ પાયધુની મુંબઈ.
તા. ૧૦-૨-૧૯.

જીવણચંદ ધરમચંદ—પ્રમુખ.

ફકીરચંદ કેશરીચંદ.

લલ્લુભાઈ કરમચંદ.

હીરાલાલ શરૂપચંદ.

શ્રી પાલીતાણા ય. વિ. જૈન ગુરૂકુળ.

સેક્રેટરીઓ

રાંધનપુરની પાંજરાપોળ માટે અપીલ.

એક રાંધનપુર નિવાસી અંધુ શહેર રાંધનપુરની પાંજરાપોળની હાલતની સ્થિતિ માટે જણાવે છે કે, “ દુષ્કાળના કારણથી તેની કરૂણાનક સ્થિતિ થઈ પડી છે, વાસની તંગીને લીધે ઢોરો મરી જાય જાય છે, ભડોળ નછપું છે, જેથી રાંધનપુર નિવાસી શ્રીમંતોએ આ હીંચચાલ ઉપાડી લેવાની જરૂર છે, વગેરે વગેરે હકીકત જણાવે છે ” અમે આ બાબતમાં જણાવીયે છીએ, રાંધનપુર નિવાસી શ્રીમંત જૈન અંધુઓ મુંબઈમાં અર્થિક અને વ્યાપારાદિ સ્થિતિમાં ધણા આગળ વધેલા છે, તેટલુંજ નહીં પરંતુ તે જૈન અંધુઓ અનેક સાર્વજનિક (ધાર્મિક) અને વ્યવહારિક કાર્યોમાં હજારો રૂપૈયા ખર્ચે છે, છતાં આ પાંજરાપોળ તરફ કેમ હજી સુધી દષ્ટિ નહીં ગઈ હોય? સાંભળવા પ્રમાણે લગ્ન પ્રસંગે જમણવાર વગેરેમાં પુષ્કળ દ્રવ્ય ખર્ચવામાં આવે છે વળી વર-ધોડા વગેરે કાર્યોમાં પણ તેમજ અને છે, તો આ રા દુષ્કાળ જેવા પ્રસંગે ઢોર કે મનુષ્યો કે જેને ખાવાના ફાંફા હોય છે જો તેની સંભાળ આવા પ્રસંગોએ આવા ખર્ચ કરવા છતાં લેવામાં ન આવે તો જૈનો ખરું કર્તવ્ય, દયાનું સ્વરૂપ સમજતા નથી. તેમજ સમયસુપણું પણ નથી એમ બીજાઓને કહેવાનો પ્રસંગ મળે, તે પહેલાં મનુષ્ય અને ઢોરો માટે વિચાર કરવાની આવશ્યકતા છે. તે સિવાય આવા દુષ્કાળ પ્રસંગને લઈને પાંજરાપોળ માટે એક સારું ફંડ કરી મોટા પ્રમાણમાં ઢોરો અને મનુષ્યો અર્થે તેમ કરવાની અમે નત્ર સુચના કરીયે છીએ. હાલ દુષ્કાળને લઈને દરેક સ્થળે પાંજરાપોળ માટે પોકારો થાય છે, જ્યાં બેચાર વર્ષે એક દુષ્કાળ હિંદમાં આવી ઉભો રહે છે તે રા સંયોગમાં પાંજરાપોળના વહીવટ કરનારાઓ જો આગળ પાછળ બે વર્ષની વાસની ખર્ચની ન રાખે તો આવા વર્ષોએ મુશ્કેલીઓ વધેજ, અને તે સાથે ઢોરો પણ પુષ્કળ મરી જાય. જેમ વાસ સીંધીકે રાખા તે જ્યાં હવે ઉપયોગીના જણાઈ છે ત્યાં સારા વર્ષોમાં પાંજરાપોળમાં પશુપક્ષીઓનું રક્ષણ વધારે પ્રમાણમાં થાય, બીન સારવાર, વાસ ચારાની તંગી કે બે દરકારથી મરતાં અર્થે તેટલા માટે દરેક પાંજરા પોળના કાર્યવાહકોએ આવા જીવંતના કાર્યને મુખ્ય ગણીને પોતાના બાળ બચ્ચાના જેમ પશુ પક્ષીઓની સાર સંભાળ દરેક પ્રકારનો ભત્તીભોગ આપીને લે તોજ મરણ સંખ્યા ઓછી આવે, હેતુ સચવાય, તે સિવાય, બીજા ધણા કાર્યો સંભાળ માટે કરવાના છે જે પ્રસંગે જણાવીશું.

૧૮૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

અંથાવલોકન.

શ્રી મહાવીર પ્રભુ પંચકલ્યાણક પૂજા.

ઉપરનો અંથ પ્રકાશક અંધુ માણેકલાલ નાનજી તરફથી અમોને ભેટ મળ્યો છે. દરેક મનુષ્યને કંઈને કંઈ નવીનતા ગમે છે. પૂર્વાચાર્યો કૃત અનેક પૂજાઓ વિવિધ રાગની અને ઉચ્ચ શૈલીની છતાં, ઉપર કહેવામાં આવ્યું તેમ મનુષ્યને દરેક વસ્તુમાં નવીનતા ગમતી હોવાથી સમયને અનુસરતા રાગરાગણીમાં પ્રથમ પ્રાનઃસ્મરણીય પુણ્યવાદશ્રી આત્મારામજી મહારાજે પાંચ પૂજાઓ યત્નાવેલી હતી જે લોકપ્રીય થઈ પડી છે. ત્યારબાદ ઘણાં વખતે સમયને અનુસરતા રાગરાગણીમાં અને પૂજાની રચના, ગુરૂપરંપરાનો પરિચય, રચનાકાલનું અભિજ્ઞાન એ સર્વે પ્રાચીન અર્વાચીન શૈલીને અનુસરીને હાલમાં શ્રીમાન મુનિરાજશ્રી વલ્લભવિજયજી મહારાજે આઠ પૂજાઓ યત્નાવેલી હતી, જેમાં કેટલીક તે શ્રી પંચપરમેષ્ઠિ તથા શ્રી રૂપી પંડગની પૂજા તત્ત્વ નવીન છે; ત્યારબાદ ઉપરાંત શ્રી પંચકલ્યાણકની પૂજા તત્ત્વ નવીન રાગરાગણીથી ગુજરાતી જાણનારને કંઈ ન પડે તેવી સરલ મધુર અને હીંદી ભાષાથી જુરસાદાર, વાચકને આલ્હાદ ઉત્પન્ન કરે તેવી યત્નાવી છે. પ્રથમ વ્યવન કલ્યાણકમાં પૂજાઓ વાંચતાં માલુમ પડે છે કે તેમાં મહાવીર પ્રભુના ૨૭ લાવનું વર્ણન આપવામાં આવેલ છે, જે સદ્બોધક છે, ત્યારપછી બીજા કલ્યાણકમાં જીવનચરિત્રનો હેતુ સમાયેલ છે.

પૂજાની શરૂઆતમાં પ્રથમનાં દુહાની બીજી કડીમાં કહેવામાં આવ્યું છે કે,

“ ગુણી પૂજત ગુણી હોત હે, ગાન કરત ગુણવાન;

ભાવત શુભ મન ભાવના, પાવત નિજ કલ્યાણ ”

એ કડી પૂજાનો શક્ય ઉદ્દેશ યત્નાવતાં ગુણોનો પક્ષપાત કરે છે તેટલુંજ નહિ પરંતુ પૂજાનું મહાત્મ્ય અને જાણવાનારના આત્માની કેવી આત્મોન્નતિ થાય છે તે પણ જણાવે છે; મતલબ કે આ પૂજાની રચના દ્રવ્યથી ઉત્તમ રાગ રાગણી, ઉત્તમ લેખન શૈલી જેમ સુચવે છે તેમ ભાવ-પૂર્વક તે જાણવાનારને ઉત્તમ ભાવના પણ ઉત્પન્ન કરે છે જે વાંચતાં માલુમ પડે છે. દરેક અંધુ તેનો લાભ લઈ શકે તેવા હેતુથી તેની માત્ર સ્વરૂપ કી. માત્ર ૦-૧-૦ રાખવામાં આવી છે, શ્રીમાન શાંતમૂર્તિ શ્રીમદ્ હંસવિજયજી મહારાજ તથા પન્નાસજી શ્રીમદ્ સંપતવિજયજી મહારાજ અને આ પૂજાના કર્તા શ્રીમાન્ વલ્લભવિજયજી મહારાજ ત્રણે મહાત્માનું ગદ્ય સાલ ચાર્તુમાસ અમદાવાદ હોવાથી કંઈક યાદગીરીને સંબંધ સચવાય, તેવા હેતુથી ઉક્ત મહાત્મા શ્રીમાન પન્નાસજી સંપત-વિજયજી મહારાજશ્રીની સલાહ અને પ્રેરણાથી આ પૂજા યત્નાવવામાં આવી હોય તેમ જણાય છે. આ પૂજાના પ્રકાશક પણ અંધુ માણેકલાલ નાનજી પૂજાના ખાસ ઉપાસક અને પ્રેમી છે. તેઓ પૂજાઓ ઉપર અપૂર્વ પ્રેમ ધરાવતા હોવાથી મુંઝવે કાપડ મારફીટમાં પણ તેઓના પ્રયાસથી દર મહિનાની અમાસે મુંઝવે શહેરના જુદા જુદા દેવાલયમાં જુદી જુદી યતની પૂજા જણાવવામાં આવે છે એટલે કે પૂજા ઉપર ઉક્ત અંધુને પ્રેમ હોવાથી પ્રકાશક તરીકે તેમનું નામ યોગ્યરથાને ગોઠવાયેલું છે.

આ પૂજાની રચના અમોને વાંચતાં અતિ સુંદર લાગી છે, અને શૈલી પણ ઉત્તમ પ્રકારની હોવા સાથે તેમાં મુકવામાં આવેલા રાગ રાગણીઓ પણ મધુર અને સમયને અનુસરતા હોવાથી દરેક જૈન અંધુઓ તેનો લાભ લે તેવી અમો નમ્ર સુચના કરીએ છીએ.

મળવાનું ઠેકાણું—શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા—ભાવનગર.

શ્રી વરતેજમાં અઠ્ઠાઈ મહોત્સવ.

પૂજ્યપાદ મહામહોપાધ્યાય શ્રીમદ્ વીરવીજયજી મહારાજના સ્વર્ગવાસ થવાથી વરતેજ ગામમાં ભાવસારના સંઘ તરફથી ત્રણ પૂજા, બે સ્વામિવાત્સલ્ય તેમજ એક ભાવસાર મુળજી હંસરાજ ૧ ભાવસાર કકલ ડાહ્યા તથા ૧ ભાણુજી ગીલા તથા ૧ ભાવસાર દયાલ ધાનજી અને બાકીની પૂજા વીગેરે અર્થ ભાવસાર ગાંડાલાલ માનસંગ વીગેરે તરફથી મળી ઉક્ત મહાત્માના સ્વર્ગવાસ નિમિત્તે અઠ્ઠાઈ મહોત્સવ વગેરે કરી નિર્વાણ મહોત્સવ કર્યો હતો. રસોડું પણ સાથે સાંભળવા પ્રમાણે ઉઘાડેલું હતું. વરતેજ ગામમાં વસ્તા ભાવસાર અંધુઓને પ્રથમથીજ જૈન ધર્મ ઉપર ધણોજ પ્રેમ છે અને તેઓ ખરેખરા ગુરૂભક્ત પણ છે. ધર્મના કોઈ પણ પ્રસંગોએ વરતેજના ભાવસાર અંધુઓ ઉત્સાહ પૂર્વક યથાશક્તિ દ્રવ્ય ખર્ચાને ધાર્મિક કાર્યોમાં સારો ભાગ લે છે.

“ શ્રી ન્યોપદેશ ગ્રંથ. ”

ઉપરનો ગ્રંથ અમારા તરફથી (ન્યાયનો સંસ્કૃત ગ્રંથ) મુનિમહારાજ તથા જ્ઞાન ભંડારોને આ સલાના ધારા મુજબ લેટ આપવા માટે પરમપૂજ્ય પ્રાતઃસ્મરણીય આચાર્ય શ્રીમાન્ વિજયકમળસૂરીશ્વરજી મં ના શિષ્ય શ્રી વ્યાખ્યાન વાચસ્પતિ મુનિરાજ શ્રી લઘ્વિવિજયજી મં ના સદુપદેશથી ઉજમણા નિમિત્તે માણસા નિવાસી શેઠ દોલતરામ વેણીચંદના સુપુત્ર શા. સરૂપચંદભાઈની આર્થિક સહાય વડે આ સલા તરફથી છપાય છે જે તૈયાર થયે ઉપર જણાવ્યા પ્રમાણે લેટ આપવામાં આવશે.

શ્રીસુસદ ચરિત્ર (પ્રાકૃત.)

ઉપરનો પ્રાકૃત પરંતુ સરલ અને ચરિત્રનો ગ્રંથ હાલમાં અમારા તરફથી પ્રસિદ્ધ થયો છે. સંસ્કૃતના અભ્યાસી માટે તે ઉપયોગી છે. કથા પણ રસિક છે. જોયે તેઓએ અમારી પાસેથી મંગાવવો. કિંમત મુદ્દલ કરતાં પણ ઓછી રાખવામાં આવી છે. કિંમત માત્ર બે આના પોસ્ટેજ જુડું.

આ માસમાં દાખલ થયેલા માનવંતા સભાસદો.

૧ શ્રી આત્મારામજી જૈન પુસ્તકાલય	ડભોઈ	પે ૦ ૧૦ લાઈફ મેમ્બર.
૨ પારેખ દુર્લાલજી ઉમેદચંદ	લીંબડી	,, વાર્ષિક મેમ્બર.
૩ કપાસી નંદલાલ ખુશાલદાસ	ભાવનગર	,,

અમારી સમાનું જ્ઞાનોક્તિ ખાતું.

થોડા વખતમાં નીચેના ગ્રંથો પ્રસિદ્ધ થશે.

છપાતા નવા ગ્રંથો.

- ૧ પંચસંગ્રહ શેઠ રતનજીભાઈ વીરજી તરફથી.
- ૨ સત્તરિસય ઠાણ સડીક-શાહ યુનીલાલ ખુખચંદ પાટણવાળા તરફથી.
- ૩ સુખુખ નૃપાદિમિત્ર ચતુષ્ક કથા શા. ઉત્તમચંદ હીરજી પ્રભાસપાટણવાળા તરફથી.
- ૪ ચૈત્યવંદન મહાભાષ્ય. ૫ જૈન મેઘદૂત સડીક.
- ૬ પ્રાચીન જૈન લેખસંગ્રહ દ્વિતીય ભાગ. ૭ જૈન ઐતિહાસિક ગૂર્જર રાસ સંગ્રહ.
- ૮ દ્રૌપદી સ્વયંવર નાટક.
- ૯ અંતગડદશાંગ સૂત્ર સડીક-ભરૂચ નિવાસી બહેન ઉજ્જમબહેન તથા હરકારબહેન તરફથી.
- ૧૦ શ્રી કંડપસૂત્ર-કીરણાવળી શેઠ દોલતરામ વેણીચંદના પુત્ર રત્ન સ્વરૂપચંદભાઈ તથા તથા તેમના ધર્મપત્નિ બાઈ યુનીબાઈ માણસાવાળાની દ્રવ્ય સહાયથી.
- ૧૧ શ્રી ઉપાસકદશાંગ બુહારીવાળા શેઠ પીતામરદાસ પન્નાજી.
- ૧૨ શ્રી નિર્યાવલી સૂત્ર શ્રી સીહોરના સંઘ તરફથી.

છપાવવાના ગ્રંથો.

- ૧ સિદ્ધપ્રાભૂત સડીક. ૨ ધૃતસ્થાનક સડીક.
- ૩ સંસ્તારક પ્રકીર્ણક સડીક. ૪ શ્રાવક ધર્મ વિધિ પ્રકરણ સડીક.
- ૫ બંધહેતુદય ત્રિભંગી સડીક. ૬ બંધોદયસત્તા પ્રકરણ સડીક.
- ૭ વિજયચંદ કેવળી ચરિત્ર પ્રાકૃત. ૮ વિજ્ઞાપિ સંગ્રહ.
- ૯ વિજયદેવસૂરિ માહાત્મ્ય. ૧૦ જૈન ગ્રંથ પ્રશસ્તિ સંગ્રહ.
- ૧૧ પ્રાચીન પાંચમો કર્મગ્રંથ. ૧૨ લિંગાનુશાસન સ્વોપજ્ઞ ટીકા સાથે.
- ૧૩ ધાતુ પારાયણ.

નવા આગમો છપાવવાની થયેલ યોજના.

- ૧ શ્રી અનુત્તરોગ્વાઈસૂત્ર સડીક શા. કચરાભાઈ નેમચંદ સંભાતવાળા તરફથી.
- ૨ શ્રી નંદીસૂત્ર શ્રી હારિભદ્રસૂરિકૃત ટીકા સાથે. બુહારીવાળા શેઠ મોતીચંદ સુરચંદ તરફથી.